

Udkast af 6. januar 2012

Dato: 6. januar 2012
Kontor: Udlændingelovkontoret
Sagsnr.: 11/87474

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

(Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 947 af 24. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 2 b, stk. 5, ophæves.

2. § 4 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. I § 9, stk. 1, nr. 1, ændres ”en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person,” til: ”en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år.”

4. § 9, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves.

5. § 9, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person,

som det påhviler at forsørge ansøgeren, stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren, jf. stk. 23. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om den økonomiske sikkerhed. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.”

6. I § 9, stk. 6, ændres ”stk. 28” til: ”stk. 27”.

7. I § 9, stk. 7, ændres ”28” til: ”26” og ”væsentlig større” til: ”større”.

8. I § 9, stk. 11, ændres ”stk. 20” til: ”stk. 19”.

9. § 9, stk. 15, ophæves.

Stk. 16-31 bliver herefter stk. 15-30.

10. I § 9, stk. 16, der bliver stk. 15, ændres ”stk. 28” til: ”stk. 27”.

11. I § 9, stk. 19, der bliver stk. 18, ændres ”stk. 29” til: ”stk. 28”.

12. I § 9, stk. 21, der bliver stk. 20, ændres ”stk. 28” til: ”stk. 27”.

13. I § 9, stk. 22, der bliver stk. 21, ophæves 4. pkt.

14. I § 9, stk. 24, der bliver stk. 23, ændres ”Stk. 23, 2. pkt.” til: ”Stk. 22, 2. pkt.”.

15. I § 9, stk. 26, der bliver stk. 25, ændres ”stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.” til: ”stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.”.

16. I § 9, stk. 27, 1. pkt., der bliver stk. 26, 1. pkt., ændres ”stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.” til: ”stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.”.

17. I § 9, stk. 27, 3. pkt., der bliver stk. 26, 3. pkt., ændres ”og stk. 16, 1. pkt.” til: ”og stk. 15, 1. pkt.”.

18. I § 9, stk. 28, der bliver stk. 27, ændres ”stk. 16, 2. pkt., og stk. 21, 2. pkt.” til: ”stk. 15, 2. pkt., og stk. 20, 2. pkt.”.

19. I § 9, stk. 29, der bliver stk. 28, ændres ”stk. 19” til ”stk. 18”.

20. § 9, stk. 31, der bliver stk. 30, affattes således:

”Stk. 30. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at udlændingen består en af justitsministeren etableret danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau. Prøven skal være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation herfor. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom.”

21. I § 9 indsættes som *stk. 31-35*:

”Stk. 31. Den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 kan efter anmodning nedsættes med 20.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en danskprøve på mindst A1-niveau, jf. stk. 30. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 32. Den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 kan efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en af justitsministeren etableret danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau. Prøven skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen efter stk. 1, nr. 1. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 15 måneder. Ved lovligt forfald suspenderes de nævnte frister efter ansøgning herom. Det i 1. pkt. angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 33. Den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 kan efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 34. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 31-33 kan alene ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 10.000 kr. Det angivne beløb er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 35. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med børne- og undervisningsministeren regler om de danskprøver, der er nævnt i stk. 30 og 32, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for prøverne.”

22. I § 9 c, stk. 1, ændres ”§ 9, stk. 2-21” til: ”§ 9, stk. 2-20 og stk. 30” og ”§ 9, stk. 23-31” til: ”§ 9, stk. 22-29 og stk. 32-35”.

23. I § 9 h, stk. 1, udgår nr. 1, 8 og 13.

Nr. 2-7 bliver herefter nr. 1-6, nr. 9-12 bliver nr. 7-10 og nr. 14-19 bliver nr. 11-16.

24. I § 9 h, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 4, ændres ”jf. dog nr. 6” til: ”jf. dog nr. 5”.

25. I § 9 h, stk. 1, nr. 14, der bliver nr. 11, ændres ”nr. 2” til: ”nr. 1”.

26. I § 9 h, stk. 1, nr. 15, der bliver nr. 12, ændres ”nr. 3-6” til: ”nr. 2-5”.

27. I § 9 h, stk. 1, nr. 16, der bliver nr. 13, ændres ”nr. 9” til: ”nr. 7”.

28. I § 9 h, stk. 1, nr. 17, der bliver nr. 14, ændres ”nr. 10 og 12” til: ”nr. 8 og 10”.

29. I § 9 h, stk. 1, nr. 18, der bliver nr. 15, ændres ”nr. 11” til: ”nr. 9”.

30. I § 9 h, stk. 1, nr. 19, der bliver nr. 16, ændres ”nr. 1-12” til: ”nr. 1-10”.

31. I § 9 h, stk. 4, ændres ”§ 9, stk. 22, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, § 9 f, stk. 7, § 9 g,” til: ”§ 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, § 9 f, stk. 7, § 9 g, stk. 2,”.

32. I § 19, stk. 1, nr. 4, ændres ”stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.” til: ”stk. 15, 1. og 2. pkt., og stk. 20, 1. og 2. pkt.”.

33. I § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, ændres ”stk. 16, 3. pkt., og stk. 21, 3. pkt.” til: ”stk. 15, 3. pkt., og stk. 20, 3. pkt.” og ”stk. 28” til: ”stk. 27”.

34. I § 19, stk. 1, indsættes som nr. 11:

”11) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30.”

35. I § 33, stk. 5, ændres ”§ 9, stk. 22” til: ”§ 9, stk. 21”.

36. I § 40 d ændres ”den prøve, der er nævnt i § 9, stk. 2, 2. pkt.” til: ”de prøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32”

37. I § 44 a, stk. 5, ændres ”9, stk. 24” til: ”9, stk. 23”.

38. I § 44 a indsættes som *stk. 12*:

”*Stk. 12.* Persondatalovens § 7, stk. 8, finder ikke anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter §§ 7 og 8. Det samme gælder ved behandling af sager om forlængelse, inddragelse og bortfald af opholdstilladelse meddelt efter disse bestemmelser og ved behandling af sager, hvori akter vedrørende opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 indgår.”

39. I § 46, stk. 1, ændres ”§ 9, stk. 23 og 24” til: ”§ 9, stk. 22 og 23”.

40. Efter § 48 e indsættes:

”§ 48 f. Udlændingestyrelsen bedømmer, om en udlænding har bestået de danskprøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32. Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om en udlænding har bestået de danskprøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32, kan påklages til Ministeriet for Børn og Undervisning. Klagen skal indgives til Ministeriet for Børn og Undervisning senest 7 dage efter, at resultatet af bedømmelsen er meddelt den pågældende udlænding. Klager, der indgives senere, afvises.”

41. § 58 b, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Ved den centrale Eurodac-enhed forstås i denne lov den centrale enhed i agenturet for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er ansvarlig for driften af den centrale database omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 1, stk. 2, litra b.”

§ 2

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 15. januar 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 504 af 6. juni 2007, § 3 i lov nr. 349 af 6. maj 2009, § 5 i lov nr. 221 af 21. marts 2011, § 82 i lov nr. 594 af 14. juni 2011 og § 2 i lov nr. 601 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 11 b, 1. pkt., ændres ”og stk. 2-15” til: ”, stk. 2-14 og stk. 30”.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. § 1, nr. 38, træder i kraft den 15. maj 2012.

Stk. 3. § 1, nr. 41, træder i kraft den 1. december 2012.

Stk. 4. § 1, nr. 3 og 9, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse, hvis udlændingen eller den herboende person ikke er over 24 år på tidspunktet for sagens afgørelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. § 1, nr. 5, 20, 21 og 34, finder ikke anvendelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. For udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i perioden fra den 1. juli 2012 og indtil de prøver, der er nævnt i udlændingelovens § 9, stk. 30 og 32, er etableret, regnes fristerne på 6 og 15 måneder, jf. udlændingelovens § 9, stk. 30, 2. og 4. pkt., og stk. 32, 2. og 3. pkt., fra tidspunktet for prøvernes etablering.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	9
2. Lovforslagets baggrund og indhold	9
3. Afskaffelse af pointsystemet i ægtefællesammenførings­sager og tilbageførelse af 24-årsreglen	14
3.1. Gældende ret.....	14
3.2. Forslag om at afskaffe pointsystemet i ægtefællesammenførings­sager og tilbageføre 24-årsreglen	15
4. Tilbageførelse af tilknytningskravet	16
4.1. Gældende ret	16
4.2. Forslag om at tilbageføre tilknytningskravet	18
5. Ændring af 28-årsreglen til en 26-årsregel	21
5.1. Gældende ret	21
5.2. Forslag om at ændre 28-årsreglen til en 26-årsregel.....	22
6. Afskaffelse af indvandringsprøven i ægtefællesammenførings­sager	22
6.1. Gældende ret	22
6.2. Forslag om at ophæve kravet om bestået indvandringsprøve som betingelse for ægtefællesammenføring..	24
7. Indførelse af krav om bestået prøve i dansk som betingelse for fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse.....	24
7.1. Gældende ret	24
7.2. Forslag om at gøre fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse betinget af bestået danskprøve	25
7.2.1. Dispensationsadgang, lovligt forfald og gebyrfritagelse.....	27
7.2.2. Fristen for beståelse af danskprøverne	31
7.2.3. Fastsættelse af nærmere regler om danskprøverne.....	31
7.2.4. Klager over Udlændingestyrelsens bedømmelse af om en prøve er bestået.....	33
7.2.5. Inddragelse af opholdstilladelsen ved manglende rettidig beståelse af danskprøve	34
8. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse.....	35
8.1. Gældende ret	35
8.2. Forslag om at nedsætte den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 100.000 kr. til 50.000 kr.	35
9. Afskaffelse af gebyrerne på familiesammenføringsområdet.....	36
9.1. Gældende ret	36

9.2. Forslag om at ophæve kravet om gebyrbetaling på familiesammenføringsområdet	37
10. Elektronisk behandling af asylsager.....	37
10.1. Afgivelse af oplysninger om politiske forhold	37
10.2. Persondatalovens § 7, stk. 8.....	39
10.3. Indførelse af elektronisk sagsbehandling	39
10.4. Forslag om at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke skal finde anvendelse ved elektronisk behandling af asylsager m.v. og sager om tidsubegrænset opholdstilladelse.....	40
11. Ændringer som følge af it-agenturet	41
12. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	42
13. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	42
14. Administrative konsekvenser for borgerne	42
15. Miljømæssige konsekvenser	42
16. Forholdet til EU-retten	42
17. Hørte myndigheder m.v.	43
18. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget	43

1. Indledning

Regeringen vil skabe en ny balance i udlændingepolitikken.

Udlændingepolitikken skal være robust og retfærdig. Derfor skal udlændingepolitikken bygge på klare rettigheder og pligter for udlændinge, der ønsker at være en del af det danske samfund.

Udlændingepolitikken skal fremme integrationen. Derfor skal udlændinge, der ønsker at være en del af det danske samfund mødes med rimelige og gennemskuelige krav.

En robust udlændingepolitik betyder, at reglerne skal være effektive og understøtte, at de udlændinge, der kommer til landet som led i bl.a. ægtefællesammenføring, bliver godt integreret, og at der stilles klare krav om en aktiv indsats for egen integration i det danske samfund.

En retfærdig udlændingepolitik betyder, at der stilles klare og gennemskuelige krav, som er retfærdige og ikke unødvendige og ekskluderende.

Mange års hyppige regelændringer har medført unødvendige krav, som har hæmmet integrationen af udlændinge i det danske samfund. Det vil regeringen gøre op med.

Udfordringerne er store. Integrationen skal forbedres. Flere unge skal have en uddannelse, og flere skal i arbejde som forudsætning for et aktivt og selvforsørgende liv i Danmark.

Udlændingepolitikken skal bidrage til samling – ikke splittelse.

Dette lovforslag har navnlig til formål at gennemføre de væsentligste dele af de initiativer på ægtefællesammenføringsrådet, der fremgår af regeringsgrundlaget ”Et Danmark, der står sammen” fra oktober 2011.

2. Lovforslagets baggrund og indhold

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen fjerne pointsystemet og tilbageføre 24-årsreglen og tilknytningskravet til den definition, der var gældende, før pointsystemet blev indført. Regeringen vil også ændre 28-årsreglen, der dispenserer fra tilknytningskravet, til en 26-årsregel.

Regeringen finder, at et pointsystem, hvorefter en udlænding skal dokumentere erhvervserfaring, uddannelse eller sprogkundskaber forud for en evt. ægtefællesammenføring, skaber en

unødig barriere for herboendes adgang til at få en udenlandsk ægtefælle her til landet. Pointsystemet indebærer således, at f.eks. danske statsborgere, der opfylder de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring, udelukkes fra at få deres udenlandske ægtefælle her til landet, alene fordi den udenlandske ægtefælle ikke har opnået f.eks. tilstrækkelig erhvervs erfaring eller har de krævede sprogkunderskaber.

Dertil kommer, at pointsystemet giver veluddannede eller velstillede udlændinge bedre muligheder for at komme her til landet som ægtefællesammenført. F.eks. kan udlændinge, der har haft beskæftigelse, der har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr., og udlændinge med blandt andet en kandidatuddannelse opnå flere point end udlændinge med en kortere uddannelse eller et lavere indtægtsniveau. Regeringen finder det ikke rimeligt, at betingelserne for ægtefællesammenføring på denne måde skal gøre forskel på baggrund af uddannelse og erhvervsindkomst i udlændinges adgang til at opnå ophold som ægtefællesammenført.

Regeringen finder endvidere, at pointsystemet skaber en unødig kompliceret regulering af adgangen til ægtefællesammenføring her i landet.

Det er regeringens opfattelse, at 24-årsreglen i den udgave, der har været gældende frem til den 1. juli 2011, har sikret en klar, enkel og objektiv aldersgrænse for ægtefællesammenføring, der samtidig beskytter unge mod at blive tvunget eller presset ind i et ægteskab mod deres vilje.

Det foreslås derfor at ophæve pointsystemet og at tilbageføre 24-årsreglen til den form, som reglen havde, før pointsystemet blev indført.

Der henvises til afsnit 3.

Regeringen finder ligeledes, at det tilknytningskrav, der har været gældende frem til den 1. juli 2011, og hvorefter ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark skal være større end deres tilknytning til et andet land, sikrer et godt grundlag for en vellykket integration af udlændinge, som ønskes ægtefællesammenført her i landet, ligesom der sikres en beskyttelse mod tvangsægteskaber. Det er således regeringens opfattelse, at det tilknytningskrav, der har været gældende frem til den 1. juli 2011, tilgodeser både hensynet til en god integration her i landet og beskyttelsen af den enkelte.

Det gældende tilknytningskrav, der blev indført den 1. juli 2011, indebærer derimod, at der er indført en række skærper, som ikke er nødvendige og ej heller styrker varetagelsen af de nævnte hensyn, der ligger bag tilknytningskravet. Dette gælder f.eks. kravet om, at ansøgeren skal have haft to ophold her i landet i stedet for ét ophold. Efter regeringens opfattelse er der

ikke noget grundlag for at antage, at den udenlandske ægtefælle derved får nemmere ved at integrere sig i det danske samfund. Det er blot en unødigt hindring.

Som nævnt vil regeringen også ændre 28-årsreglen, der dispenserer fra tilknytningskravet, til en 26-årsregel.

Efter regeringens opfattelse har personer med mindst 26 års dansk indfødsret en så stærk og varig tilknytning til Danmark, at de kan undtages fra tilknytningskravet. Tilsvarende gælder herboende udlændinge, der har haft 26 års ophold fra barnsben. Forslaget vil bl.a. give udlændiskere, der har haft dansk indfødsret i mindst 26 år, mulighed for allerede efter det fyldte 26. år at kunne vende tilbage til Danmark med en udenlandsk ægtefælle eller samlever uden at være afskåret herfra som følge af tilknytningskravet.

Det foreslås derfor at tilbageføre tilknytningskravet til det tilknytningskrav, der var gældende, før pointsystemet blev indført. Endvidere foreslås det at ændre 28-årsreglen om, hvilke personer der er undtaget fra tilknytningskravet, således at der i stedet skal gælde en 26-årsregel.

Der henvises til afsnit 4 og 5.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, skal familiesammenførte udlændinge modtage dansk-undervisning, så snart de flytter til Danmark, og bestå en danskprøve. Indvandringsprøven skal afskaffes.

Det er således regeringens opfattelse, at udlændingelovens regler skal understøtte, at de udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet, bliver godt integreret, og at der skal stilles krav om en aktiv indsats for egen integration. Udlændinge, der ægtefællesammenføres her i landet, skal derfor have klare og enkle incitamentter til – når de er meddelt opholdstilladelse – løbende og målrettet at opnå kendskab til det danske sprog og dermed opnå et godt grundlag for deres integration i det danske samfund.

Det foreslås på den baggrund, at opholdstilladelse som ægtefællesammenført fremover normalt skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve, der som udgangspunkt aflægges efter, at udlændingen er meddelt opholdstilladelse og således opholder sig i Danmark. Udlændingen skal bestå prøven senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført, og der gives adgang til omprøve inden for 3 måneder. Består udlændingen danskprøven, kan den ægtefællesammenførte udlænding således fortsat opholde sig her i landet.

En ægtefællesammenført udlænding, der består den foreslåede danskprøve, har dokumenteret, at den pågældende arbejder målrettet på en vellykket integration og ønsker at gøre en aktiv indsats herfor. Det foreslås derfor, at der – foruden adgangen til fortsat ophold her i landet – gives adgang til, at den økonomiske sikkerhedsstillelse, der normalt skal stilles som betingelse for opholdstilladelse, nedsættes med 20.000 kr., hvis udlændingen består danskprøven.

Den foreslåede danskprøve giver den enkelte udlænding en tilskyndelse til hurtigt at opnå et grundlæggende kendskab til det danske sprog. For at sikre, at ægtefællesammenførte udlændinge har et kontinuerligt incitament til at lære dansk, foreslås det, at der endvidere gives adgang til, at den økonomiske sikkerhedsstillelse nedsættes med yderligere 10.000 kr., hvis udlændingen inden for en bestemt periode består en danskprøve på et højere niveau.

Dette incitament til gradvist og målrettet at lære det danske sprog foreslås endvidere understøttet af, at den gældende adgang til at få nedsat den økonomiske sikkerhedsstillelse, når udlændingen består en afsluttende prøve i dansk efter reglerne i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., opretholdes. På baggrund af de foreslåede muligheder for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen foreslås den gældende adgang til nedsættelse med halvdelen af sikkerhedsstillelse dog erstattet af en adgang til en nedsættelse med 10.000 kr. af sikkerhedsstillelsen.

Med de foreslåede ændringer sikres, at ægtefællesammenførte udlændinge gennem udlændingelovens regler gives et incitament til løbende at tilegne sig det danske sprog. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefællesammenførte udlændinge har adgang til vederlagsfri danskuddannelse efter reglerne i integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og dermed adgang til uddannelsesmæssige støtte. Dette sikrer et godt grundlag for at kunne bestå danskprøven. Udlændingen vil endvidere gennem sit ophold her i landet og sin kontakt med det omgivende samfund sideløbende kunne styrke sine dansksproglige kompetencer og dermed sine muligheder for at kunne bestå prøven.

Niveauet for de foreslåede danskprøver vil være således, at de udlændinge, der følger den tilbudte danskuddannelse – eller i øvrigt på anden vis gør en indsats for at opnå kendskab til det danske sprog – må forventes at kunne tilegne sig tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne bestå prøverne inden for de fastsatte tidsfrister.

Regeringen ønsker hermed at sikre, at den enkelte gør en aktiv indsats for egen integration efter meddelelse af opholdstilladelse. Derfor afskaffes indvandringsprøven, idet denne prøve alene giver et billede af en udlændings kundskaber og sproglige evner før meddelelse af opholdstilladelse.

Der henvises til afsnit 6 og 7.

Det indgår i regeringsgrundlaget, at den økonomiske sikkerhed, som den herboende ægtefælle skal stille i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, skal nedsættes fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Regeringen finder ikke, at forhøjelsen af den økonomiske sikkerhedsstillelse er rimelig set i forhold til de hensyn, der ligger bag kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse.

Der er ikke grundlag for at antage, at en økonomisk sikkerhedsstillelse på 50.000 kr. ikke normalt er tilstrækkelig til at sikre dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp til en ægtefællesammenført. Det bemærkes, at ægtefællesammenføring normalt er betinget af, at den ægtefællesammenførte og den herboende er selvforsørgende indtil, at den ægtefællesammenførte gives tidsubegrænset opholdstilladelse. Opholdstilladelsen er således bl.a. betinget af, at den ægtefællesammenførte og den herboende ikke modtager offentlig hjælp. Hvis den ægtefællesammenførte eller den herboende får offentlig hjælp, dvs. hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages.

Det foreslås således, at den økonomiske sikkerhedsstillelse nedsættes til 50.000 kr.

Der henvises til afsnit 8.

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, ønsker regeringen at afskaffe gebyrerne på familiesammenføringsområdet. Dette indgår også i regeringens aftale af 20. november 2011 med Enhedslisten om finansloven for 2012.

Det foreslås således at fjerne gebyrerne på familiesammenføringsområdet, dvs. gebyrerne for at indgive ansøgning om familiesammenføring, herunder gebyr for at ansøge om forlængelse af opholdstilladelsen og om tidsubegrænset opholdstilladelse, samt ansøgninger om genoptagelse og klager over familiesammenføringsafgørelser.

Der henvises til afsnit 9.

Udlændingemyndighederne er ved at overgå til elektronisk sagsbehandling frem for at behandle sagerne på papir.

Det følger af persondataloven, at den offentlige forvaltning ikke må føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

Oplysninger om enkeltpersoners politiske forhold indhentes og indgår i udlændingemyndighedernes behandling af asylansøgninger m.v.

Af hensyn til muligheden for at kunne behandle asylsager m.v. elektronisk foreslås det, at persondatalovens bestemmelse om, at den offentlige forvaltning ikke må føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige, ikke finder anvendelse ved behandlingen af asylsager m.v.

Der henvises til afsnit 10.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til en mindre justering af udlændingeloven i forbindelse med, at Kommissionens opgaver vedrørende den centrale database i Eurodac-fingeraftrykssystemet overgår til et nyoprettetagentur, der samlet skal varetage den operationelle forvaltning af større it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Der henvises til afsnit 11.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til en ændring som følge af, at Liechtenstein er indtrådt i Schengen-samarbejdet, samt konsekvensændringer.

3. Afskaffelse af pointsystemet i ægtefællesammenføringsager og tilbageførelse af 24-årsreglen

3. 1. Gældende ret

Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.) blev det fastsat som betingelse for ægtefællesammenføring, at begge ægtefæller eller samlevere skal være fyldt 24 år, jf. den tidligere gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen, der trådte i kraft den 1. juli 2002, indebar, at der blev fastsat en klar og objektiv aldersgrænse for ægtefællesammenføring, der kun undtagelsesvis kunne fraviges.

Ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.) blev den hidtil gældende 24-årsregel i § 9, stk. 1, nr. 1, erstattet af et pointsystem for ægtefællesammenføring. Det indebærer, at det er en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring, at udlændingen (ansøgeren) opnår et vist antal point, jf. herved den gældende bestemmelse i § 9, stk. 15, der blev indført ved lovændringen. Hvis begge ægtefæller er over 24 år, skal udlændingen opnå i alt 60 point. Hvis en eller begge ægtefæller er under 24 år, skal udlændingen opnå i alt 120 point.

Lovændringen trådte i kraft den 1. juli 2011.

Efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 15, kan ægtefællesammenføring således, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis udlændingen opnår et vist antal point i henhold til en række nærmere bestemte kriterier. En udlænding kan opnå point på baggrund af kriterier vedrørende erhvervs erfaring, sprogkundskaber og færdiggjort uddannelse. Der kan opnås supplerende point på baggrund af sprogkundskaber. Ligeledes kan der opnås supplerende point, hvis udlændingen dokumenterer, at denne ikke bosætter sig i et udsat boligområde. Tilsvarende kan udlændingen opnå supplerende point ved at have deltaget aktivt i en global humanitær organisation og ved at have været selvforsørgende i hjemlandet.

3.2. Forslag om at afskaffe pointsystemet i ægtefællesammenføringssager og tilbageføre 24-årsreglen

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen afskaffe pointsystemet for ægtefællesammenføring og tilbageføre 24-årsreglen til den definition, der være gældende, før pointsystemet blev indført den 1. juli 2011.

Det foreslås således, at pointsystemet for ægtefællesammenføring ophæves, og at 24-årsreglen genindføres i den udgave, der har været gældende frem til den 1. juli 2011. Dette indebærer, at der som altovervejende udgangspunkt ikke kan gives tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis den ene eller begge ægtefæller ikke er fyldt 24 år.

Der vil dog i overensstemmelse med tidligere gældende praksis kunne være helt særlige forhold, der bevirker, at der skal gives tilladelse til ægtefællefamiliesammenføring her i landet, selvom ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om, at de begge skal være fyldt 24 år. Opholdstilladelse vil i disse tilfælde kunne gives i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt.,

hvorefter der kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og § 1, nr. 9.

4. Tilbageførelse af tilknytningskravet

4.1. Gældende ret

Det er efter udlændingelovens § 9, stk. 7, normalt et krav for at opnå ægtefællesammenføring, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land.

Tilknytningskravet stilles dog ikke, hvis den herboende har haft dansk indfødsret i 28 år, eller hvis den herboende er udlænding og enten er født i Danmark eller er kommet hertil som ganske ung og har boet her i landet i 28 år. Endvidere stilles kravet ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod, at kravet stilles.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, foretages der en samlet vurdering af ægtefællernes tilknytning til Danmark og et andet land. Udlændingemyndighederne skal inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Når udlændingemyndighederne skal afgøre, om tilknytningskravet er opfyldt, lægges der bl.a. vægt på varigheden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland, ægtefællernes sproglige færdigheder samt deres uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytning til Danmark eller et andet land.

Formålet med tilknytningskravet er dels at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af den ægtefælle eller samlever, der ønskes ægtefællesammenført til Danmark, dels at værne de unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber.

Tilknytningskravet blev indført ved lov nr. 424 af 31. maj 2000 om ændring af udlændingeloven med flere love (Krav om egen bolig ved familiesammenføring, tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og indsats mod ægteskaber, der ikke beror på parternes egen fri vilje). Det dagældende tilknytningskrav omfattede ikke herboende personer med dansk indfødsret, lige-

som det alene blev krævet, at parternes samlede tilknytning til Danmark mindst svarede til den samlede tilknytning til et andet land.

Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev tilknytningskravet udvidet til også at gælde for herboende personer med dansk indfødsret og skærpet således, at parternes samlede tilknytning til Danmark skulle være større end den samlede tilknytning til et andet land og ikke som tidligere blot lige så stor.

Tilknytningskravet er i dets nuværende udformning indsat ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Ved lovændringen, der trådte i kraft den 1. juli 2011, blev tilknytningskravet skærpet, således at det kræves, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er ”væsentlig større” end deres tilknytning til et andet land. Det er således ikke længere tilstrækkeligt, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er ”større” end deres tilknytning til et andet land.

Det skærpede tilknytningskrav, som trådte i kraft den 1. juli 2011, betyder bl.a., at der for den herboende stilles krav om længere tids ophold her i landet. I forhold til ansøgeren indebærer skærpelsen, at ansøgeren skal have haft to visumophold eller visumfri ophold her i landet og have gennemført et dansk kursus. Det er ikke længere tilstrækkeligt med ét ophold.

Efter skærpelsen af tilknytningskravet er udgangspunktet således, at den herboende skal have haft fast ophold i Danmark i mindst 15 år, for at opholdet kan anses for længerevarende, og den herboende dermed grundet opholdets længde kan anses for at have en væsentlig tilknytning til Danmark.

Den herboendes arbejdsmarkedstilknytning kan efter en konkret vurdering være et moment, som kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Skærpelsen af tilknytningskravet har medført større krav til den herboendes arbejdsmarkedstilknytning, både med hensyn til varigheden samt kontinuiteten og indholdet heraf, for at dette kan afkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Det skærpede tilknytningskrav har også betydet, at kriterierne for ansøgers tilknytning til Danmark er blevet skærpet. Således skal ansøger som udgangspunkt have haft mindst to visumophold eller visumfri ophold i Danmark, for at tilknytningskravet kan anses for opfyldt, eller have haft ophold tidligere på baggrund af en opholdstilladelse. Derudover skal en ansøger, der ikke i forvejen kan dokumentere at have et vist sprogligt niveau i dansk, i forbindelse med ét af sine ophold gennemføre et kursus i dansk, som ansøger selv skal betale. Dansk kurset skal være gennemført på mindst A1-niveau.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 168 af 17. marts 2011.

4.2. Forslag om at tilbageføre tilknytningskravet

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil tilbageføre tilknytningskravet til den definition, der var gældende, før pointsystemet blev indført.

Det foreslås derfor at tilbageføre tilknytningskravet til det tilknytningskrav, der var gældende, før pointsystemet blev indført den 1. juli 2011.

Ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal således fremover være større – men ikke væsentlig større – end deres samlede tilknytning til et andet land.

Ved afgørelsen af, om ægtefællerne opfylder tilknytningskravet, skal der foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder i den enkelte sag.

De forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen, skal indgå med samme vægt i vurderingen, som de gjorde, før det skærpede tilknytningskrav trådte i kraft den 1. juli 2011.

I forhold til den herboende ægtefælles tilknytning vil udgangspunktet således være, at hvis den herboende ægtefælle er født i Danmark eller er kommet hertil som barn og derfor har haft sin opvækst og skolegang i Danmark, må den pågældende som udgangspunkt antages at have opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund. Dette udgangspunkt svækkes dog betydeligt, hvis den pågældende er kommet til Danmark som 12-13-årig eller senere. Hvis den herboende ægtefælle er født og opvokset i et andet land, kræves der derfor et længerevarende ophold her i landet for, at den herboende ægtefælle kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Den pågældende skal have haft ophold med opholdstilladelse i ca. 12 år, for at opholdet i Danmark kan anses for længerevarende, forudsat den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund. Varigheden af den herboendes ægtefælles ophold i Danmark regnes fra tidspunktet for, hvornår den herboende blev meddelt opholdstilladelse. Et eventuelt forudgående processuelt ophold, mens ansøgningen om opholdstilladelse blev vurderet, indgår som udgangspunkt ikke med samme vægt.

Hvis den herboende ægtefælle ikke taler dansk eller har gjort en indsats for at integrere sig i det danske samfund, kan den herboende ægtefælles tilknytning til landet – uanset varigheden af den herboendes ophold – som udgangspunkt ikke anses for væsentlig. Tilsvarende vil udgangs-

punktet om den herboende ægtefælles væsentlige tilknytning ligeledes kunne fraviges, hvis den herboende ægtefælle har indgået ægteskab og været gift med ansøgeren i en længere periode, hvor ansøgeren fortsat har opholdt sig i sit hjemland forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring i Danmark, og hvor ægtefællerne således har truffet et valg om, at familielivet fortsat skal have udgangspunkt i ansøgers hjemland.

Forhold som den herboendes ægtefælles uddannelse og arbejde kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Har den herboende ægtefælle haft mindst 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning – uanset beskæftigelsens karakter – vil dette være et moment, som taler for at anse den herboende for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark før 12 års ophold. Har den herboende ægtefælle gennem mindst 4-5 år haft en fast integrationsfremmende arbejdsmarkedstilknytning, dvs. beskæftigelse, som indebærer en væsentlig kontakt og kommunikation på dansk med kollegaer og f.eks. kunder, vil dette ligeledes være et moment, der taler for, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til landet før 12 års ophold. Karakteren af en sådan arbejdsmarkedstilknytning adskiller sig således fra den type beskæftigelse, som efter 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning kan føre til fravigelse af udgangspunktet om mindst 12 års ophold. Der stilles således højere krav til indholdet og karakteren af den kommunikation, der foregår på dansk til f.eks. kollegaer og kunder for, at det kan føre til, at den herboende ægtefælle allerede efter 4-5 års beskæftigelse skal kunne anses for at have den største tilknytning til Danmark.

Ved vurderingen af, om den herboendes ægtefælles arbejdsmarkedstilknytning kan føre til, at den pågældende før 12 års ophold med opholdstilladelse i Danmark kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning, skal der således lægges vægt på, om det pågældende arbejde er særligt egnet til at medvirke til den herboendes integration i Danmark. Det indgår i vurderingen, om arbejdsmarkedstilknytningen har været fuldtidsbeskæftigelse og uafbrudt gennem årene, og/eller det har været en arbejdsmarkedstilknytning præget af kortvarige ansættelser hos skiftende arbejdsgivere. Eksempelvis kan deltidsarbejde med ufaglært arbejde igennem 7-8 år således ikke i sig selv medføre, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

Hvis den herboende ægtefælle har gennemført en erhvervskompetencegivende fuldtidsuddannelse og siden afslutningen af uddannelsen kontinuerligt har været i beskæftigelse i en længere periode inden for faget, vil dette tilsvarende kunne slække på kravene til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Det vil endvidere med en vis vægt kunne indgå, hvis den herboende ægtefælle har gennemført eller gennem længere tid har fulgt og fortsat er indskrevet på/følger en længerevarende erhvervskompetencegivende uddannelse.

Herudover skal der bl.a. ses på ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland. Det vil med betydelig vægt tale imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, hvis den herboende ægtefælle og ansøgeren tidligere har været gift eller levet sammen – haft et oprindeligt familieliv – i deres fælles hjemland inden herboendes indrejse i Danmark, og ægtefællerne senere indgiver ansøgning om ægtegællesammenføring her i landet på baggrund af (et nyt) ægteskab indgået efter den herboendes indrejse i Danmark. Det vil også være tilfældet, uanset at den herboende ægtefælle f.eks. har haft opholdstilladelse i Danmark i over 12 år og haft arbejdsmarkedstilknytning, da indgåelsen af et ægteskab på ny med den tidligere ægtefælle/samlever indikerer en væsentlig tilknytning til ansøgeren og hjemlandet.

I forhold til ægtefællernes familiemæssige tilknytning til ansøgers hjemland indgår det også som moment, hvis ægtefællerne i forvejen er beslægtede med hinanden. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at den herboende ægtefælle kulturelt og familiemæssigt har en stærk tilknytning til ansøgers hjemland

Ud over ægtefællernes respektive familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgers hjemland vil deres sproglige færdigheder også indgå i vurderingen af, om tilknytningskravet kan anses for opfyldt. Det vil således indgå, om den herboende ægtefælle taler dansk, herunder vil særlige gode dansk kundskaber som udgangspunkt indgå med større vægt i vurderingen end dansk kundskaber på almindeligt samtaleniveau. Det vil tilsvarende indgå i vurderingen, om ansøgeren taler dansk f.eks. som følge af et tidligere ophold. Det indgår endvidere i vurderingen, hvorvidt ægtefællerne kommunikerer sammen på et fælles modersmål.

Uanset hvor stærk tilknytning den herboende ægtefælle måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøger ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark, f.eks. i form af (et enkelt) visumophold. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark. Dette gælder f.eks. også, selvom ansøgeren foruden sin ægtefælle også har andre familiemedlemmer i Danmark. Endvidere indgår et ophold som asylansøger ikke i vurderingen.

Hvis den herboende og ansøger ikke har samme oprindelige hjemland, vil dette også indgå i tilknytningsvurderingen. Har begge ægtefæller et andet hjemland end Danmark, men er der ikke tale om det samme hjemland, vil den herboende ægtefælles tilknytning til Danmark ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle har personlig og/eller kulturel tilknytning til

det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende ægtefælle kun har opholdt sig i Danmark i forholdsvis få år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7.

5. Ændring af 28-årsreglen til en 26-årsregel

5.1. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 7, at tilknytningskravet ikke stilles, hvis den herboende ægtefælle har haft dansk indfødsret i 28 år. Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.

Den i § 9, stk. 7, indeholdte fritagelse fra tilknytningskravet blev indført ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og styrket indsats mod ægteskaber, der indgås mod eget ønske). Af bemærkningerne til lovforslaget bag lovændringen, jf. lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003, fremgår det, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at udlandsdanskere med en stærk og varig tilknytning til Danmark i form af mindst 28 års indfødsret får mulighed for at kunne opnå ægtefællesammenføring i Danmark.

Personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, men er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet og har opholdt sig lovligt her i landet i 28 år, stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 28 år. De undtages således også fra tilknytningskravet.

Den herboendes ophold i Danmark skal i det væsentlige udgøre en sammenhængende periode på mindst 28 år og i hele denne periode have været lovligt. Det kræves dog ikke, at den herboendes lovlige ophold i Danmark er helt uden afbrydelser. Korterevarende ophold i udlandet, herunder sædvanlige ferieophold i udlandet, har således ikke betydning for beregningen af 28-årsopholdsperioden. Derimod skal længerevarende ferieophold og andre udlandsophold som udgangspunkt trækkes fra den herboendes opholdsperiode i Danmark. Ved længerevarende ophold forstås i denne forbindelse normalt ophold af mere end en måneds varighed i udlandet. Usædvanligt hyppige udlandsophold kan ligeledes trækkes fra den herboendes opholdsperiode i Danmark, uanset at de enkelte ophold er af kortere varighed. Ophold i udlandet, som er af væsentlig betydning for den herboendes uddannelsesmæssige udvikling, tilknytning til arbejdsmarkedet og lignende, skal dog ikke fratrækkes ved beregningen af den pågældendes lovlige

ophold her i landet. Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse efter udlændingelovens § 17, stk. 3, om, at et længerevarende ophold i udlandet ikke indebærer, at den pågældendes opholdstilladelse er bortfaldet.

Det påhviler den herboende at oplyse om og godtgøre varigheden af sit ophold i Danmark over for udlændingemyndighederne. I tilfælde, hvor den herboende ikke oplyser om og godtgør at have opholdt sig lovligt i Danmark i mindst 28 år, vil tilknytningskravet blive stillet, medmindre andre ganske særlige grunde, herunder Danmarks internationale forpligtelser, taler derimod.

5.2. Forslag om at ændre 28-årsreglen til en 26-årsregel

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil ændre 28-årsreglen, der dispenserer fra tilknytningskravet, til en 26-årsregel. I den forbindelse bemærkes det i øvrigt, at spørgsmålet om 28-årsreglens overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK, blev vurderet af Højesteret i U 2010.1035 H. Højesteret fandt, at et afslag på familiesammenføring under henvisning til 28-årsreglen og tilknytningskravet ikke var ugyldigt, og at hverken EMRK eller Statsborgerretskonventionen var krænket.

Det foreslås således at ændre 28-årsreglen om, hvilke personer der er undtaget fra tilknytningskravet, således at der i stedet skal gælde en 26-årsregel.

Forslaget indebærer således, at tilknytningskravet fremover ikke finder anvendelse, hvis den herboende person har haft dansk indfødsret i 26 år. Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen.

Tilsvarende vil tilknytningskravet ikke skulle stilles over for personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, men som er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet og endvidere har opholdt sig lovligt her i landet i 26 år. De skal stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 26 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7.

6. Afskaffelse af indvandringsprøven i ægtefællesammenføringsager

6.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., skal ægtefællesammenføring, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at ansøgeren har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold (indvandringsprøven).

Kravet om bestået indvandringsprøve blev indført som betingelse for opholdstilladelse som ægtefællesammenført ved lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (Indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.). Der blev samtidig indført en bemyndigelse for ministeren for flygtninge, indvandrere og integration til at fastsætte tidspunktet for prøvens ikrafttræden, når denne var udarbejdet.

Ved lov nr. 400 af 21. april 2010 om ændring af lov om udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven (Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.) blev bl.a. muligheden for at aflægge prøven i udlandet afskaffet.

Ved bekendtgørelse nr. 1250 af 4. november 2010 om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven blev det bestemt, at indvandringsprøven skulle træde i kraft den 15. november 2010.

En bestået indvandringsprøve har således siden den 15. november 2010 været en betingelse for at opnå opholdstilladelse som ægtefællesammenført.

Indvandringsprøven er en mundtlig prøve og består af to dele: En sprogsprøve i det danske sprog og en vidensprøve om Danmark og det danske samfund. De to prøver tages i forlængelse af hinanden, og man skal bestå begge prøver for at bestå indvandringsprøven. Der skal besvares 70 spørgsmål i alt: 40 spørgsmål, som tester danske sprogkundskaber, og 30 spørgsmål om det danske samfund. For at bestå prøven skal der være svaret rigtigt på mindst 28 spørgsmål i sprogsprøven og 21 spørgsmål i vidensprøven.

Ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 er der vedtaget en ændring af udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., som indebærer en skærpelse af indvandringsprøven, idet kravet til niveauet for sprogsprøvedelen forhøjes fra A1-minus til A2-niveau. Den ændrede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., er ikke sat i kraft.

Ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 er der endvidere indført en bemyndigelsesbestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 31, hvorefter der administrativt kan fastsættes regler om, at udlændin-

ge, der ansøger om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og som er statsborgere i visse lande, er undtaget fra betingelsen om bestået indvandringsprøve. Fastlæggelsen af lande sker på grundlag af en vurdering af, at der er tale om lande, hvis samfundsforhold har lighed med Danmark, og hvortil Danmark har etableret tættere forbindelser.

Med hjemmel i udlændingelovens § 9, stk. 31, er der ved bekendtgørelse nr. 780 af 29. juni 2011 fastsat regler om, at udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring, og som er statsborgere i Australien, Canada, Israel, Japan, New Zealand, Schweiz, Sydkorea eller USA, er undtaget fra betingelsen om bestået indvandringsprøve.

6.2. Forslag om at ophæve kravet om bestået indvandringsprøve som betingelse for ægtefællesammenføring

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, ønsker regeringen at afskaffe indvandringsprøven.

Det foreslås således at afskaffe kravet om, at ægtefællesammenføring er betinget af, at den ansøgende ægtefælle består en prøve i dansk og danske samfundsforhold (indvandringsprøven). Bestået indvandringsprøve vil som hidtil være en betingelse for forlængelse af opholdstilladelse som religiøs forkynder.

Bekendtgørelse nr. 780 af 29. juni 2011, der indeholder regler om, at udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring, og som er statsborgere i Australien, Canada, Israel, Japan, New Zealand, Schweiz, Sydkorea eller USA, er undtaget fra betingelsen om bestået indvandringsprøve, vil blive ophævet.

Regeringen vil i stedet for indføre krav om bestået danskprøve som betingelse for fortsat ophold.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

7. Indførelse af krav om bestået prøve i dansk som betingelse for fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse

7.1. Gældende ret

Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet som led i ægtefællesammenføring, skal efter reglerne i integrationsloven og danskuddannelsesloven tilbydes vederlagsfri dansk-

uddannelse i op til 3 år. Tilbuddet om danskuddannelse omfatter tre forskellige danskuddannelser, Danskuddannelse 1, 2 og 3, der hver fører til en afsluttende prøve i dansk.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 4, at den økonomiske sikkerhed, der skal stilles om betingelse for ægtefællesammenføring, efter anmodning kan nedsættes med halvdelen af det beløb, der er stillet sikkerhed for, når udlændingen har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Bestået prøve i dansk er endvidere en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 7, og for opnåelse af dansk statsborgerskab.

Der følger ikke af udlændingeloven noget krav om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som ægtefællesammenført, skal bestå en dansk sprogprøve som betingelse for fortsat ophold her i landet.

7.2. Forslag om at gøre fortsat ophold og nedsættelse af sikkerhedsstillelse betinget af bestået danskprøve

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen ønsker, at familiesammenførte udlændinge skal modtage danskundervisning, så snart de flytter til Danmark, og bestå en danskprøve.

Det foreslås, at opholdstilladelse som ægtefællesammenført fremover normalt skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve. Danskprøven vil blive fastsat på A1-niveau efter Europarådets fælles europæiske referenceramme for sprog. Danskprøven vil dermed blive fastsat på et niveau, som udlændinge kan forventes at opnå, hvis de følger den tilbudte danskuddannelse, eller hvis de i øvrigt på anden vis gør en indsats for at opnå kendskab til det danske sprog.

Danskprøven skal som udgangspunkt bestå af alle udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring, jf. dog afsnit 7.2.1. om dispensationsadgang.

Den foreslåede danskprøve skal som udgangspunkt aflægges og bestås efter, at udlændingen er meddelt opholdstilladelse her i landet.

En udlænding, der opholder sig lovligt her i landet, f.eks. i medfør af et visum, vil dog have mulighed for at aflægge prøven på et tidligere tidspunkt, hvis udlændingen ønsker dette. Det kan være aktuelt, hvis den pågældende har indgivet eller agter at indgive en ansøgning om opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring og gennem sin ægtefælle eller ved besøg her i landet allerede har opnået kendskab til det danske sprog.

Det foreslås, at prøven på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau skal være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført. Aflægger udlændingen prøven, men består den ikke, kan udlændingen tage en omprøve senest efter 3 måneder.

Består udlændingen ikke prøven, kan dette medføre, at opholdstilladelsen inddrages. Består danskprøven gives der adgang til, at den økonomiske sikkerhedsstillelse, der normalt skal stilles som betingelse for opholdstilladelse, nedsættes med 20.000 kr.

Det foreslås endvidere, at der for at styrke ægtefællesammenførte udlændinges dansktilegnelse etableres en yderligere danskprøve, som – hvis den består – giver adgang til en yderligere nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse med 10.000 kr. Denne danskprøve foreslås etableret på niveau A2 efter Europarådets referenceramme, og danskprøven på A2-niveau skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført. Aflægger udlændingen prøven, men består den ikke, kan udlændingen tage en omprøve senest efter 3 måneder.

Med de foreslåede krav om bestået danskprøve gives den enkelte udlænding, der aktivt arbejder for at lære det danske sprog, mulighed for at få nedsat sikkerhedsstillelsen med op til 30.000 kr.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, at udlændinge, der består den afsluttende prøve i dansk efter reglerne i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., kan få den økonomiske sikkerhedsstillelse nedsat med halvdelen af det beløb, der er stillet i sikkerhed.

Denne adgang til nedsættelse af den økonomiske sikkerhed ved bestået prøve i dansk foreslås opretholdt. Lovforslaget indebærer dog, at adgangen til at nedsætte sikkerhedsstillelsen med halvdelen – under hensyn til den foreslåede adgang til nedsættelse af sikkerhedsstillelsen med op til 30.000 kr. – foreslås erstattet af en adgang til nedsættelse med yderligere 10.000 kr.

En familiesammenført udlænding, der rettidigt består danskprøven på A1-niveau, vil således kunne få nedsat sikkerhedsstillelsen fra 50.000 kr. til 30.000. Består udlændingen rettidigt danskprøven på A2-niveau, vil sikkerhedsstillelsen kunne nedsættes med yderligere 10.000 kr. til 20.000 kr., og består udlændingen den relevante afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., vil sikkerhedsstillelsen kunne nedsættes med

10.000 kr. mere, således at sikkerhedsstillelsen efter udlændingens beståelse af danskprøverne udgør 10.000 kr. Hvis en udlænding allerede indenfor fristen for beståelse af danskprøven på A1-niveau består den relevante afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., vil udlændingen kunne få sikkerhedsstillelsen nedsat fra 50.000 kr. til 10.000.

Der vil blive udviklet to nye danskprøver på henholdsvis A1-niveau og A2-niveau, således at ægtefællesammenførte udlændinge kan tage disse prøver med henblik på at opfylde de foreslåede sprogkrav. Der vil dog ikke være noget til hinder for, at en ægtefællesammenført udlænding på anden vis dokumenterer at have de fornødne danskunderskaber på mindst det krævede niveau. I tilfælde, hvor en udlænding allerede har de fornødne danskunderskaber – f.eks. fordi udlændinge tidligere har haft opholdstilladelse her i landet og i den forbindelse har opnået kendskab til det danske sprog – kan udlændingen f.eks. tage Prøve i Dansk 1, der udbydes efter danskuddannelsesloven, og som er på et højere niveau end de foreslåede danskprøver. Består udlændingen således f.eks. Prøve i Dansk 1 inden for fristen på 6 måneder, vil udlændingen hermed have opfyldt danskkravet, og udlændingen vil have adgang til fortsat ophold her i landet og nedsættelse af sikkerhedsstillelsen.

7.2.1. Dispensationsadgang, lovligt forfald og gebyrfritagelse

7.2.1.1. Dispensationsadgang og lovligt forfald

Opholdstilladelse som ægtefællesammenført skal ikke betinges af, at udlændingen består danskprøven på A1-niveau, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der ses altid bort fra kravet om bestået danskprøve, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at stille kravet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende flygtning, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse el.lign.

Særlige grunde vil også kunne foreligge, hvis den herboendes personlige forhold i øvrigt afgørende taler herfor, f.eks. hvis udlændingen har en alvorlig sygdom, et handicap eller et stærkt traume m.v.

I tilfælde, hvor en udlænding ikke er givet dispensation for danskprøverne, men hvor udlændingen har lovligt forfald, ikke har mulighed for at aflægge prøven inden for fristen på 6 måneder, vil fristen for den pågældende danskprøve blive udskudt.

Udlændingen vil f.eks. kunne have haft lovligt forfald, hvis forfaldet er begrundet i barsel eller i udlændingens eller udlændingens mindreårige barns sygdom, og sygdommen dokumenteres ved en lægeerklæring, eller hvis forfaldet er begrundet i ekstraordinære uforudsete transportproblemer, og udlændingen fremlægger dokumentation herfor.

Hvis fristen for at bestå prøven suspenderes som følge af lovligt forfald, skal udlændingen, når årsagen til det lovlige forfald ikke længere foreligger, aflægge og bestå prøven senest ved udløbet af den forskudte frist herfor.

Det foreslås i den forbindelse, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om adgangen til udskydelse af fristen for aflæggelse af prøven på grund af lovligt forfald.

7.2.1.2. Gebyrfritagelse

Tyrkiet og EU indgik i 1963 en associeringsaftale, der blandt andet skulle give visse rettigheder til tyrkiske statsborgere, der var arbejdstagere eller på anden måde økonomisk aktive i et EU-land. Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol (vedtaget i 1970) samt Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som i 1980 blev vedtaget inden for rammerne af Associeringsaftalen.

Tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80 indeholder såkaldte standstill-klausuler, der indebærer et forbud mod at vedtage nye begrænsninger inden for visse områder.

Det følger således af tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, at de kontraherende parter afholder sig fra indbyrdes at indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Af artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 følger det, at EU's medlemsstater og Tyrkiet ikke må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der på nævnte landes områder har opnået opholds- og arbejdstilladelse i henhold til gældende lovgivning.

EU-domstolen har siden i en række domme fortolket Associeringsaftalen, tillægsprotokollen og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Dommenes resultater må fortolkes således, at der i forhold til inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse for tyrkiske statsborgere, som i Danmark er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller tjenesteydere, ikke må opstilles nye begrænsninger efter standstill-klausulernes ikrafttræden eller i forhold til en senere indført lempelse. Dette gælder uanset grundlaget for den oprindelige opholdstilladelse.

For tyrkiske statsborgere betyder dette, at der ikke vil kunne stilles krav om bestået danskprøve som betingelse for fortsat ophold for en tyrkisk statsborger, der er indrejst med opholdstilladelse som familiesammenført, og som efterfølgende i Danmark er blevet økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder. Det er i den forbindelse uden betydning om den herboende ægtefælle er tyrkisk statsborger, og om den herboende er økonomisk aktiv.

For tyrkiske statsborgere, der ikke er økonomisk aktive, vil der derimod kunne stilles krav om bestået danskprøve og betaling af gebyr herfor som betingelse for fortsat ophold som familiesammenført.

I forhold til gebyrbetaling er det dog vurderingen, at et krav om gebyrbetaling for aflæggelse af danskprøven som betingelse for fortsat ophold som familiesammenført ikke kan stilles, hvis der er tale om en ægtefællesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder

Der henvises til EU-domstolens praksis i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07).

Dommenes resultater må fortolkes således, at familiemedlemmer til i Danmark bosiddende økonomisk aktive tyrkiske statsborgere efter omstændighederne ikke kan opkræves gebyrer, der ikke normalt pålægges familiemedlemmer, der familiesammenføres med herboende EU-borgere.

Da der i Danmark ikke opkræves gebyr for behandlingen af sager vedrørende EU-borgere og deres familiemedlemmer, er det vurderingen, at der ikke kan stilles krav om betaling af gebyr for aflæggelse af en danskprøve over for udlændinge, der er familiesammenført med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

I forhold til vurderingen af, om en tyrkisk statsborger kan anses for økonomisk aktiv som arbejdstager i Associeringsaftalens forstand, skal der ifølge EU-domstolens faste praksis tages udgangspunkt i fortolkningen af arbejdstagerbegrebet i EU-retten.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte sags faktiske omstændigheder, om en person kan betragtes som arbejdstager i EU-rettens forstand. Det er afgørende, om der er tale om udøvelsen af faktisk og reel beskæftigelse.

Beskæftigelse, der fremstår som et rent marginalt supplement, er udelukket fra anvendelsesområdet, idet reglerne om fri bevægelighed for arbejdstagere alene er møntet på at garantere den fri bevægelighed for personer, der udøver økonomisk aktivitet. Den omstændighed, at den pågældende som led i arbejdsforholdet kun arbejder ganske få timer, kan være et holdepunkt for, at den udøvede beskæftigelse kun er et rent marginalt supplement. Det er derfor normalt en betingelse, at der er tale om beskæftigelse i minimum 10-12 timer ugentligt.

Betingelsen om, at der normalt skal foreligge 10-12 timers ugentlig beskæftigelse, er baseret på EU-domstolens praksis, jf. dommen Kempf (C-139/85) og dommen Megner og Scheffel (C-444/93). EU-domstolen har i dommen Genc (C-14/09) fastslået, at kriterier såsom ret til betalt ferie, løn under sygdom, arbejdsforholdets tidsmæssige udstrækning, samt om man er dækket af en overenskomst, skal indgå i den samlede konkrete vurdering af, om et arbejdsforhold, hvor det ugentlige timetal ikke overstiger 10-12 timer, er reelt og faktisk.

Der kan ikke ved vurderingen fastsættes en nedre grænse for, hvor længe arbejdsforholdet skal vare.

EU-domstolen har i dommen Franca Ninni-Orasche (C-413/01) fastslået, at en tidsbegrænset kontrakt på 10 ugers arbejde var tilstrækkelig til, at der var tale om en arbejdstager i EU-rettens forstand. Sagen vedrørte uddannelsesstøtteområdet, og der blev på baggrund heraf udstedt en vejledning til kommunerne for, hvornår en person skal anses som arbejdstager. Vejledningen vedrører ansættelsesforhold, der på forhånd er aftalt til at have en kort varighed. I vejledningen er fastsat en tidsgrænse på 10 uger i sådanne sager. Det understreges dog, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret vurdering. En person, som har en tidsbegrænset ansættelse, men som ophører med arbejdet efter mindre end 10 uger, vil efter omstændighederne kunne opfylde betingelserne for at være arbejdstager i EU-rettens forstand, ligesom en person, der har arbejdet mere end 10 uger, ikke altid vil opfylde betingelserne, f.eks. fordi der er tale om en beskæftigelsesform, der har et så lidet omfang, at det fremstår som et rent marginalt supplement.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20.

7.2.2. Fristen for beståelse af danskprøverne

Det foreslås, at prøven på A1-niveau skal være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført.

Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Det foreslås, at prøven på A2-niveau skal være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført. Udlændingen skal således have bestået prøven på A2-niveau senest 6 måneder efter, at prøven på A1-niveau skal være bestået.

Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 15 måneder. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Det forudsættes, at danskprøverne afholdes løbende, og at en udlænding således, hvis udlændingen ikke består en prøve, vil kunne gå op til prøven mere end én gang inden udløbet af fristerne på henholdsvis 6 og 15 måneder.

Hvis udlændingen har haft lovligt forfald ved en prøveafholdelse, suspenderes fristerne for beståelse af danskprøverne, hvis udlændingen ansøger herom, jf. ovenfor afsnit 7.1.2.1.

7.2.3. Fastsættelse af nærmere regler om danskprøverne

Der foreslås indført en bemyndigelsesbestemmelse i udlændingeloven, hvorefter justitsministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om danskprøverne på A1-niveau og A2-niveau, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for de foreslåede prøver.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om, hvor mange spørgsmål, der skal besvares korrekt for, at danskprøverne anses for bestået, om hvem der kan fungere som prøveafholder og om udpegning af censorer.

Det er hensigten, at begge danskprøver skal indeholde 40 spørgsmål fordelt på fire delprøver. I delprøve 1 skal udlændingen svare på spørgsmål om sig selv. I delprøve 2 skal udlændingen høre en række tekster. Hver tekst afspilles to gange: Første gang hører udlændingen hele teksten, og anden gang hører udlændingen teksten i tre dele med pause mellem hver del. Efter hver del skal udlændingen svare på ét spørgsmål. Til hver tekst vises en illustration, som forestiller personen/personerne i teksten. I delprøve 3 skal udlændingen høre en række samtaler. Udlændingen skal svare på ét spørgsmål vedrørende hver samtale. Delprøve 4 vil være en ordforrådsøvelse, hvor udlændingen får vist et billede af en ting eller en person. Udlændingen skal fortælle, hvad tingen eller personen hedder på dansk.

Udlændingen har bestået prøven, hvis minimum 28 af prøvens 40 spørgsmål er korrekt besvaret. Dette gælder begge prøver, og i begge prøver vil alle spørgsmål blive vægtet lige i bedømmelsen.

Den praktiske aflæggelse af danskprøverne skal ske hos en udbyder, som Udlændingestyrelsen har indgået aftale med om at afholde prøverne. Den praktiske tilrettelæggelse og løbende afholdelse af danskprøverne vil således ske i samme rammer som indvandringsprøven, der foreslås afskaffet for ægtefællesammenførte udlændinge, således at udlændinge, der ægtefællesammenføres her i landet, kan aflægge prøven, senest et halvt år efter, at den foreslåede lovændring er trådt i kraft. Udlændingestyrelsen beskikker censorer og pålægger dem censurering. Som censorer beskikkes så vidt muligt lærere fra prøveafholdende udbydere af danskuddannelse. Udlændingestyrelsen kan beskikke andre som censorer. På baggrund af censorernes indstilling bedømmer Udlændingestyrelsen, om den pågældende danskprøve samlet set er bestået eller ikke bestået.

Desuden vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte regler om betingelser for at deltage i en danskprøve. Det er hensigten, at der bl.a. skal fastsættes regler om, at udlændingen i forbindelse med prøven skal medbringe identitetspapirer i form af pas eller anden rejseselegitimation.

Herudover vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr for at deltage i en prøve. De løbende udgifter forbundet med danskprøverne skal dækkes gennem egenbetaling af de udlændinge, der tilmelder sig prøven. Den enkelte udlænding skal således

betale et nærmere fastsat gebyr for hver prøve, den pågældende tilmelder sig. Gebyret skal betales til prøveafholder ved tilmelding til danskprøven.

Gebyret skal gå til at dække personale- og øvrige løbende driftsudgifter, administration og vedligeholdelse af de nødvendige faciliteter. Gebyret for danskprøverne vil blive fastsat ud fra et skøn over de samlede udgifter til afholdelse af prøverne, hvilket omfatter udgifter til prøveafholder, betaling af censorer, andre udgifter til censorer, betalingsadministration, it-licenser og udgifter til it-support. I opgørelsen af omkostningerne indgår desuden afledte sagsbehandlingsudgifter, herunder Udlændingestyrelsens omkostninger i forbindelse med prøverne samt udgifter til klagesagsbehandling hos Ministeriet for Børn og Undervisning. Gebyret vil blive fastsat ud fra et skøn over udgifter og antal tilmeldte over en treårig periode.

Bemyndigelsen vil også blive anvendt til at fastsætte regler om, at udlændingen kan klage til Udlændingestyrelsen over forhold hos prøveafholder under prøvetagningen. Klage vil skulle indgives til Udlændingestyrelsen senest 7 dage efter, at prøven har fundet sted, og klager, der indgives senere, vil skulle afvises.

Der vil herudover blive fastsat regler om, at beståelse af andre danskprøver kan træde i stedet for beståelse af danskprøverne. Hvis udlændingen kan dokumentere at have bestået en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, vil udlændingen således ikke skulle bestå danskprøven. De prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A1-niveau, og de prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A2-niveau, vil blive opregnet i et bilag til den nye bekendtgørelse.

Bemyndigelsen vil endelig blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om lovlige forfaldsgrunde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

7.2.4. Klager over Udlændingestyrelsens bedømmelse af om en prøve er bestået

Det foreslås, at Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om en udlænding har bestået den pågældende danskprøve, skal kunne påklages til Ministeriet for Børn og Undervisning.

Klagen skal indgives til Ministeriet for Børn og Undervisning senest 7 dage efter, at resultatet af bedømmelsen er meddelt den pågældende udlænding. Klager, der indgives senere, afvises.

Klagefristen skal medvirke til at sikre en hurtig sagsbehandling.

Det forudsættes, at myndighedernes sagsbehandling tilrettelægges således, at en udlænding, der har klaget over en bedømmelse fra Udlændingestyrelsen om ikke have bestået en prøve, der er aflagt inden for 6-månedersfristen, har mulighed for at modtage en afgørelse i klagesagen og for efter modtagelsen af denne afgørelse at tage prøven på ny inden udløbet af 3-månedersfristen for omprøve.

Den hurtige sagsbehandling skal medvirke til at sikre, at i tilfælde, hvor spørgsmål om inddragelse af en udlændings opholdstilladelse aktualiseres, fordi udlændingen ikke har bestået danskprøven på A1-niveau, ikke forsinkes unødigt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 40.

7.2.5. Inddragelse af opholdstilladelsen ved manglende rettidig beståelse af danskprøve

Det foreslås, at opholdstilladelse som ægtefællesammenført skal kunne inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består danskprøven på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, og udlændingen ikke rettidigt har bestået en sådan prøve.

Hvis udlændingen har klaget til Ministeriet for Børn og Undervisning over en bedømmelse om ikke at have bestået danskprøven på A1-niveau, skal en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 6, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 34.

8. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

8.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., skal ægtefællesammenføring, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende ægtefælle stiller økonomisk sikkerhed for 100.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Ægtefællesammenføring er således normalt betinget af, at ægtefællen i Danmark stiller økonomisk sikkerhed til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp til ansøgeren.

I bekendtgørelse nr. 1405 af 30. november 2010, som ændret ved bekendtgørelse nr. 791 af 29. juni 2011, er der fastsat nærmere regler om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 9, stk. 4, eller § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 4, til dækning af offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv social politik eller integrationsloven. Det følger af § 4, stk. 2, i bekendtgørelsen, at den økonomiske sikkerhed kan stilles i form af enten en anfordringsgaranti eller en deponeringskonto. En anfordringsgaranti er en garanti, som den herboendes pengeinstitut stiller over for kommunalbestyrelsen i den herboendes bopælskommune. En deponeringskonto er en konto i et pengeinstitut, som den herboende indsætter beløbet på, og som kommunalbestyrelsen i den pågældendes bopælskommune har pant i.

Det er således kun kommunen, der har adgang til kontoen. Hvis kommunen har haft udgifter til hjælp til den familiesammenførte ægtefælle, vil kommunen således kræve udgifterne dækket af henholdsvis den stillede garanti eller konto.

Niveauet for den økonomiske sikkerhedsstillelse blev – samtidig med indførelsen af pointsystemet for ægtefællesammenføring – ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 hævet fra 50.000 kr. i 2002-niveau (dvs. 63.413,39 kr. i 2011-niveau) til 100.000 kr. i 2011 niveau.

8.2. Forslag om at nedsætte den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at den økonomiske sikkerhed, som den herboende ægtefælle skal stille i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, skal nedsættes fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Det foreslås på den baggrund at nedsætte den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

9. Afskaffelse af gebyrerne på familiesammenføringsområdet

9.1. Gældende ret

Udlændingelovens § 9 h indeholder regler om gebyrer for at indgive ansøgninger og klager på familiesammenførings-, studie- og erhvervsområdet.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 1, nr. 1, 8 og 13, skal udlændinge normalt betale gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1, og for at indgive ansøgning om forlængelse af en familiesammenføringstilladelse. En udlænding, der har opholdstilladelse som familiesammenført, skal også normalt betale gebyr for at indgive en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 1, nr. 19,

Endvidere følger det af udlændingelovens § 9 h, stk. 2, at der normalt skal betales et gebyr på 750 kr. for at indgive ansøgninger om genoptagelse og klager på bl.a. familiesammenføringsområdet.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 4, 1. pkt., skal en ansøgning om opholdstilladelse – herunder ansøgninger om forlængelse og ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse – afvises, hvis betingelsen i § 9 h, stk. 1, om gebyrbetaling ikke er opfyldt. Dog skal ansøgningen tillades indgivet uden gebyrbetaling, hvis Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige det.

Tilsvarende følger det af udlændingelovens § 9 h, stk. 5, at ansøgninger om genoptagelse og klager skal afvises, hvis betingelsen i § 9 h, stk. 2, om gebyrbetaling ikke er opfyldt. Ansøgninger om genoptagelse og klager skal dog tillades indgivet, hvis kravet om gebyrbetaling ikke finder anvendelse som følge af EU-reglerne.

9.2. Forslag om at ophæve kravet om gebyrbetaling på familiesammenføringsområdet

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at gebyrerne for at ansøge om opholdstilladelse skal fjernes.

Det foreslås således at ophæve gebyrerne på familiesammenføringsområdet, dvs. gebyrerne for at indgive ansøgning om familiesammenføring, herunder gebyr for at ansøge om forlængelse af opholdstilladelsen og om tidsubegrænset opholdstilladelse, samt ansøgninger om genoptagelse og klager over familiesammenføringsafgørelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23.

10. Elektronisk behandling af asylsager

10.1. Afgivelse af oplysninger om politiske forhold

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951. Der gives endvidere opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale med UNHCR, og som er omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 8, stk. 1.

Efter flygtningekonventionens artikel 1, litra A, nr. 2, er en person flygtning, hvis den pågældende som følge af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser, og den pågældende befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse, eller som ikke har nogen statsborgerret, og som på grund af sådanne begivenheder befinder sig uden for det land, hvor han tidligere havde fast bopæl, og ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at vende tilbage dertil.

Der indhentes på den baggrund sådanne oplysninger om ansøgeren, herunder om ansøgerens politiske forhold, i alle sager om ansøgning om asyl efter udlændingelovens §§ 7 og 8. Oplysningerne indhentes hovedsageligt fra ansøgeren selv.

Sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 behandles af Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet. Flygtningenævnet behandler ligeledes sager om udsendelse, jf. udlændingelovens §§ 32 a, 32 b og 49 a, sager om nægtelse eller inddragelse af dansk rejsedokument til konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 39, stk. 5, og sager om udtalelse til retten, jf. udlændingelovens § 53 c. Asylsagsakter indgår systematisk i behandlingen af disse typer af sager.

I forbindelse med behandlingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, indhenter Justitsministeriet asylsagens akter. Det samme gælder i forbindelse med ministeriets behandling af klager over Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 29 a om, hvilket land der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, klager over afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, om familiesammenføring med en flygtning eller til en tidligere asylansøger, som har fået opholdstilladelse på andet grundlag, klager over afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, om opholdstilladelse til uledsagede mindreårige asylansøgere, klager over afgørelser om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 og 25 a, klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om aldersfastsættelse af asylansøgere efter udlændingelovens § 40 c, stk. 2, og klager over afslag på eller inddragelse af dansk rejsedokument til andre udlændinge end konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 39, stk. 5.

Det er nødvendigt, at asylsagsakterne indgår i behandlingen af de nævnte sager, da akterne indeholder væsentlige oplysninger, der er nødvendige for, at der kan træffes korrekte afgørelser.

Hertil kommer, at Justitsministeriet kan indhente akterne vedrørende en asylsag i behandlingen af andre typer sager, hvor det konkret vurderes at være nødvendigt for sagens behandling. Det kan f.eks. være i forbindelse med behandlingen af klager over Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, som udsendeshindret eller klager over politiets afgørelser om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 samt klager over Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 34.

Udlændingemyndighederne behandler herudover en række forskellige typer af ansøgningssager, hvor ansøgerne af egen drift fremsender forskellige oplysninger, som ansøgeren finder relevant for sagen. Det kan således – undtagelsesvist – ske, at en udlænding fremsender oplysninger om sine politiske forhold. Der vil således i enkelte sager blive behandlet oplysninger om en ansøgers politiske forhold, men der vil ikke være tale om en systematisk indhentelse af oplysninger.

10.2. Persondatalovens § 7, stk. 8

Det fremgår af persondatalovens § 7, stk. 8, at den offentlige forvaltning ikke må føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige. Bestemmelsen regulerer, hvad der må opføres i et edb-register. Bestemmelsen regulerer derimod ikke, hvad der må opføres i manuelle registre, eller hvad man må behandle i forbindelse med elektronisk databehandling, når der ikke herved skabes et edb-register. Et tekstbehandlingssystem eller lignende elektroniske systemer opfattes imidlertid som edb-registre omfattet af bestemmelsen, hvis systemerne er indrettet således, at personoplysninger lagres og kan findes også efter udløbet af et kortere tidsrum. Tekstbehandlingssystemer og lignende systemer anses ikke for edb-registre, hvis skrivelser og eventuelle udkast slettes umiddelbart efter afsendelsen, men afhængig af den almindelige arbejdsrutine dog senest inden for en vis kortere tid, som generelt bør være af en størrelsesorden på højst en måned.

Persondataloven tilsigter bl.a. at gennemføre Europaparlamentets og Rådets direktiv af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (direktiv 95/46/EF), men persondatalovens § 7, stk. 8, har ikke sin oprindelse i direktivet. Bestemmelsen udgør en videreførelse af § 9, stk. 2, 1. pkt., i den tidligere lov om offentlige myndigheders registre.

Bestemmelsen supplerer persondatalovens øvrige regler, herunder særligt lovens § 7, stk. 2-7, hvorefter dataansvarlige myndigheders adgang til at behandle oplysninger om enkeltpersoners politiske overbevisning skal afgøres. Persondatalovens § 7, stk. 1-7, har et bredere anvendelsesområde end § 7, stk. 8. Forbuddet i § 7, stk. 1, mod behandling af bl.a. enkeltpersoners politiske overbevisning omfatter således ikke blot edb-registre, men også manuelle registre og generel elektronisk behandling af sådanne oplysninger. Det generelle forbud i § 7, stk. 1, adskiller sig derimod fra det mere snævre forbud i § 7, stk. 8, ved at indeholde en række undtagelser.

10.3. Indførelse af elektronisk sagsbehandling

Justitsministeriets elektroniske sags- og dokumenthåndteringssystem (ESDH-system) til konkret udlændingesagsbehandling af opholds-, og asylsager er et elektronisk sagsbehandlingssystem, som det tidligere Integrationsministerium har anvendt, og som Justitsministeriet, Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet i dag anvender til bl.a. opholdssager på alle sagsområder bortset fra asyl, humanitære opholdstilladelser og indfødsret. Asylsagsområdet og de humanitære opholdstilladelser skal endvidere overgå til elektronisk sagsbehandling i det samme system.

Der oprettes i systemet en sag pr. person vedrørende én ansøgning med deraf følgende afgørelse. På hver sag lagres en række dokumenter. Dokumenterne kan som anført bl.a. indeholde oplysninger om politiske forhold.

Hvor der i dag sker behandling af ansøgninger om asyl ved oprettelsen af en papirsag og registrering af ansøgerens stamdata, herunder navn, fødselsdato og nationalitet i Udlændingeregistret, vil der efter ibrugtagningen af ESDH-systemet ske en oprettelse af sagen i systemet med registrering af de samme stamdata, som i dag fremgår af Udlændingeregistret. Herefter vil dokumenter blive scannet ind på den elektroniske sag eller direkte oprettet i den elektroniske sag.

Hvis Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om afslag på asyl, der automatisk påklages til Flygtningenævnet efter udlændingelovens § 53, stk. 2, vil Udlændingestyrelsen fremover sende asylsagens dokumenter digitalt, hvorefter de gemmes på den elektroniske sag i Flygtningenævnet. Den skriftlige sagsbehandling vil fremover blive foretaget i den elektroniske sag. Dette vil ligeledes gøre sig gældende ved behandlingen af andre typer sager, hvori asylsagsakterne indgår.

Hvis en asylansøger søger om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, vil Udlændingestyrelsen fremsende asylsagens akter digitalt til Justitsministeriet til brug for sagens behandling. Det samme gælder ved ministeriets behandling af klagesager, hvor asylsagsakterne enten indhentes systematisk eller efter en konkret vurdering.

10.4. Forslag om at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke skal finde anvendelse ved elektronisk behandling af asylsager m.v. og sager om tidsubegrænset opholdstilladelse

I forbindelse med overgangen fra papirsagsbehandling til elektronisk sagsbehandling sker der en elektronisk lagring af de oplysninger, som udlændingen har afgivet, herunder oplysninger om politiske forhold. De lagrede oplysninger vil endvidere typisk ikke blive slettet inden for en vis kortere tid.

Den almindelige regel i persondatalovens § 7, stk. 8, om, at der ikke må føres edb-registre med oplysninger om politiske forhold for den offentlige forvaltning, betyder, at udlændingemyndighederne ikke kan benytte et elektronisk sagsbehandlingssystem som ESDH-systemet ved lagringen af asylsager.

Derfor foreslås det, at reglen i persondatalovens § 7, stk. 8, ikke skal finde anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter §§ 7 og 8 (asylsager). Det samme gælder ved behandling af sager om forlængelse, inddragelse og bortfald af opholdstilladelse meddelt

efter disse bestemmelser og ved behandling af sager, hvori akter vedrørende opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 indgår. Dette vil betyde, at udlændingemyndighederne kan behandle oplysninger i ESDH-systemet om ansøgeres politiske forhold i asylsager og i sager, hvori asylsagsakterne indgår i behandlingen, på lige fod med andre følsomme oplysninger, der indgives til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven, jf. persondatalovens § 7, stk. 1-7.

Forslaget berører ikke andre bestemmelser i persondataloven. Det er alene bestemmelsen i persondatalovens § 7, stk. 8, der foreslås fraveget.

Fravigelsen gælder endvidere alene i forbindelse med behandlingen af asylsager og sager, hvori asylsagsakterne indgår i behandlingen, og hvor der i dag registreres politisk tilhørsforhold på papir. I forhold til behandlingen af andre sager hos myndighederne vil forbuddet i persondatalovens § 7, stk. 8, derfor stadig finde anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 38.

11. Ændringer som følge af it-agenturet

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget forordning (EU) Nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Forordningen omhandler oprettelse af et såkaldt it-agentur, der skal sørge for den operationelle forvaltning af de store informationssystemer som Schengen-informationssystemet (SIS II), Visuminformationssystemet (VIS) og Eurodac-fingeraftrykssystemet samt eventuelt kommende it-systemer på området for retlige og indre anliggender.

It-agenturet får bl.a. til opgave at sørge for driftsstabilitet, vedtagelse af sikkerhedsforanstaltninger, rapporter, overvågning, informationsopgaver m.v. Ved at samle de forskellige it-systemer i et fælles agentur, kan faciliteter og personale deles mellem systemerne.

Forordningen er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. Da forordningen for så vidt angår SIS II og VIS er en udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er bundet af foranstaltningen. Danmark deltager endvidere i Eu-

rodac-fingeraftrykssystemet i medfør af en parallelaftale mellem Danmark og EU og kan på denne baggrund tillige tilslutte sig de dele af forordningen, der vedrører Eurodac.

Regeringen ønsker at gennemføre forordningen i dansk ret. Regeringen er således positiv over for tiltag, der kan sikre en mere effektiv forvaltning af SIS II, VIS og Eurodac.

Gennemførelse af forordningen i dansk ret kræver alene lovændring af teknisk karakter. Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 41.

12. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]

13. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

14. Administrative konsekvenser for borgerne

[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]

15. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

16. Forholdet til EU-retten

Udlændinge, som har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne om den fri bevægelighed, skal ikke have opholdstilladelse for at kunne opholde sig i Danmark. Endvidere vil visse persongrupper være undtaget fra kravet om bestået danskprøve og gebyrbetaling. Der henvises til afsnit 7.2.1.

Som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender har Danmark ikke deltaget i vedtagelsen af forordningen om oprettelse af etagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, jf. afsnit 11 og lovforslagets § 1, nr. 41. Da forordningen imidlertid udbygger Schengenreglerne for så vidt angår SIS II og VIS, træffer Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, inden 6 måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Danmark kan endvidere tilslutte sig de dele af forordningen, der vedrører Eurodac-

fingeraftrykssystemet som følge af Danmarks deltagelse heri på baggrund af en parallelaftale mellem Danmark og EU.

Regeringen vil meddele Rådet, at Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning.

17. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatsamfundet, Amnesti Nu, Amnesty International, Børnerådet, Børns Vilkår, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danes Worldwide, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Missionsråd, Dansk Røde Kors Landskontoret, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Europabevægelse, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Familiestyrelsen, Finansrådet, Flygtningenævnet, Flygtninge Under Jordan, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Færørenes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Fredsfonden, Københavns Byret, Københavns Kommune, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen »Et barn To forældre«, Landsorganisation af kvindekrisecentre, Landsorganisationen i Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RCT – Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, SOS mod Racisme, UNHCR, Ægteskab uden grænser og 3F.

18. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]	[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]
Administrative konsekvenser for det offentlige	[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]	[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]	[Bidrag fra Koncernøkonomikontoret]
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Udlændinge, som har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne om den fri bevægelighed, skal ikke have opholdstilladelse for at kunne opholde sig i Danmark. Endvidere vil visse persongrupper være undtaget fra kravet om bestået danskprøve og gebyrbetaling. Der henvises til afsnit 7.2.1.</p> <p>Som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender har Danmark ikke deltaget i vedtagelsen af forordningen om oprettelse af etagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, jf. afsnit 11 og lovforslagets § 1, nr. 41. Da forordningen imidlertid udbygger Schengenreglerne for så vidt angår SIS II og VIS, træffer Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling, inden 6 måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Danmark kan endvidere tilslutte sig de dele af forordningen, der vedrører Eurodac-fingeraftrykssystemet som følge af Danmarks deltagelse heri på baggrund af en parallelaftale mellem Danmark og EU.</p> <p>Regeringen vil meddele Rådet og Kommissionen, at Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Liechtenstein er indtrådt i Schengen-samarbejdet den 19. december 2011.

Udlændinge, der har opholdstilladelse i Liechtenstein, vil herefter være omfattet af udlændingelovens § 2 b, stk. 1 og 4, vedrørende ret til indrejse og ophold i indtil 3 måneder og ret til uden grundet ophold at rejse gennem Danmark.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 3

Forslaget indebærer, at ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 betinges af, at begge ægtefæller er over 24 år.

Dette indebærer, at der som altovervejende udgangspunkt ikke kan gives tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis begge ægtefæller ikke er fyldt 24 år.

Der vil dog kunne være helt særlige forhold, der bevirker, at der skal gives tilladelse til ægtefællefamiliesammenføring her i landet, selvom ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om, at de begge skal være fyldt 24 år. Opholdstilladelse vil i disse tilfælde kunne gives i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., hvorefter der kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Det vil f.eks. være tilfældet, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal gives tilladelse til ægtefællesammenføring, uanset at ægtefællerne ikke opfylder betingelsen om, at de begge skal være fyldt 24 år. Det gælder bl.a., hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en person fra sit hjemland, og

som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Der vil også kunne være pligt til at tillade ægtefællesammenføring, uanset at 24-årsreglen ikke er opfyldt, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige sær børn bosiddende i Danmark. Tidligere blev udøvelsen af samværsretten vurderet efter, om der blev udøvet såkaldt normalsamvær, og hvor normalsamvær ifølge oplysninger fra Familiestyrelsen (tidl. Civilretsdirektoratet) typisk var hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil samt typisk én hverdag hver anden uge. For helt små børn var samværet dog af kortere varighed. Ved vedtagelsen af forældreansvarsloven, jf. lov nr. 499 af 6. juni 2007, som har erstattet den tidligere gældende lov om forældremyndighed og samvær, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2007, blev begrebet ”normalsamvær” ophævet. Forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2007. Familiestyrelsen har i forbindelse med forældreansvarsloven udstedt vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær. Der kan herefter ikke fastsættes nærmere definerede retningslinjer for, hvornår omfanget og karakteren af et samvær kan anses for normalt eller sædvanligt, ej heller i forhold til barnets alder. Udlændingemyndighederne skal derfor i praksis vurdere, om det faktisk udøvede samvær har en sådan karakter og omfang, at det må anses for stridende med artikel 8 i EMRK, såfremt den herboende henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland og derfra udøve sin ret til samvær med et særbarn i Danmark.

I relation til herboende børn skal udlændingemyndighederne således altid foretage en konkret vurdering af, om hensynet til mindreårige børn bosiddende her i landet medfører, at ægtefællesammenføring skal tillades, selvom 24-årsreglen ikke er opfyldt.

Hvis der er tale om den herboendes og ansøgers fællesbørn, er det som udgangspunkt afgørende, om børnene kan antages at have opnået en stærk selvstændig tilknytning til Danmark. Her vil der særligt blive lagt vægt på børnenes alder, på varigheden af børnenes faste ophold her i landet og på, om børnene er velintegrerede i det danske samfund, herunder om børnene gennem en længere periode har gået i dansk vuggestue, børnehave, folkeskole eller lignende og derved har opnået en sproglig tilknytning her til landet. I praksis er det antaget, at de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring som udgangspunkt kan fraviges, når den herboendes og ansøgers fællesbørn har opholdt sig i Danmark i en samlet periode på ca. 6-7 år, og børnene i denne periode er blevet velintegrerede i det danske samfund og har opnået sproglig tilknytning her til landet.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiemedlem, at dette vil kunne sammenlignes med et indgreb i retten til et familieliv i strid med EMRK, såfremt familiesammenføring ikke tillades. Dette kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende lider af alvorlig sygdom, og hvor det må anses for sandsynliggjort, at herboendes tilstand eller livsvilkår vil blive mærkbart forværret, såfremt familielivet skal udøves i ansøgers hjemland. Generelle dårligere økonomiske og sociale vilkår i ansøgers hjemland kan ikke i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse, herunder f.eks. at der ikke er samme frie adgang til hospitaler og behandlingstilbud som i Danmark, eller at behandling er forbundet med økonomiske udgifter.

Ganske særlige grunde, der taler for at give opholdstilladelse, uanset at begge ægtefæller ikke er fyldt 24 år, kan endvidere foreligge, hvis den herboende ægtefælle varetager en beskæftigelse, som er omfattet af den efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 2, fastsatte positivliste – dvs. beskæftigelse indenfor et område, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft – og hensynet til det danske samfunds interesse i at fastholde herboende arbejdskraft, således tilsiger, at der gives tilladelse til ægtefællesammenføring. Ganske særlige grunde, der taler for at give tilladelse til ægtefællesammenføring, selvom 24-årsreglen ikke er opfyldt, kan også foreligge, hvis den herboende ægtefælle varetager en stilling af en sådan af en sådan karakter, at hensyn af udenrigs- og sikkerhedspolitisk karakter taler imod at henvise den pågældende til at tage ophold i udlandet med sin ægtefælle.

Der henvises til afsnit 3.2.

Til nr. 4

Forslaget indebærer, at kravet om bestået indvandringsprøve ophæves i forhold til udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring. Opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9 vil således ikke fremover være betinget af, at udlændingen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold.

Der henvises til afsnit 6.2.

Til nr. 5

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 4, 1. pkt., skal den herboende ægtefælle fremover stille en økonomisk sikkerhedsstilling på 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Det angivne beløb er fastsat som niveau for 2012 og skal reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 4, 2. pkt., fastsætter justitsministeren nærmere regler om den økonomiske sikkerhed.

Bekendtgørelse nr. 1405 af 30. maj 2010, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 791 af 29. juni 2011, indeholder nærmere regler om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 9, stk. 4, eller § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 4, til dækning af offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv social politik eller integrationsloven. Bekendtgørelsen, som er udstedt med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 4, 3. pkt., der ophæves ved lovforslagets § 1, nr. 5, indeholder således bl.a. regler om sikkerhedsstillelsens art og indhold, oprettelse af sikkerhedsstillelsen, meddelelse af transport i sikkerheden, inddrivelse og sikkerhedsstillelsens nedsættelse og ophør. Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 9, stk. 4, 2. pkt., skal anvendes til at fastsætte sådanne regler.

Der henvises til afsnit 8.2.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 7

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-d, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Med forslaget tilbageføres tilknytningskravet til den definition, der var gældende, før lov nr. 601 af 14. juni 2011 trådte i kraft. Ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal således fremover være større – og ikke væsentlig større – end deres samlede tilknytning til et andet land. Ved afgørelsen af, om ægtefællerne opfylder tilknytningskravet, skal der foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder i den enkelte sag.

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., indebærer, at de forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen, skal indgå med samme vægt i vurderingen, som de gjorde før ikrafttrædelsen af lov nr. 601 af 14. juni 2011.

I forhold til den herboende ægtefælles tilknytning vil udgangspunktet således være, at hvis den herboende ægtefælle er født i Danmark eller er kommet hertil som barn og derfor har haft sin opvækst og skolegang i Danmark, må den pågældende som udgangspunkt antages at have opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund. Dette udgangspunkt svækkes dog betydeligt, hvis den pågældende er kommet til Danmark som 12-13-årig eller senere. Hvis den herboende ægtefælle er født og opvokset i et andet land, kræves der derfor et længerevarende ophold her i landet for, at den herboende ægtefælle kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Den pågældende skal have haft ophold med opholdstilladelse i ca. 12 år, for at opholdet i Danmark kan anses for længerevarende, forudsat den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund. Varigheden af den herboendes ægtefælles ophold i Danmark regnes fra tidspunktet for, hvornår den herboende blev meddelt opholdstilladelse. Et eventuelt forudgående processuelt ophold, mens ansøgningen om opholdstilladelse blev vurderet, indgår som udgangspunkt ikke med samme vægt.

Hvis den herboende ægtefælle ikke taler dansk eller har gjort en indsats for at integrere sig i det danske samfund, kan den herboende ægtefælles tilknytning til landet – uanset varigheden af den herboendes ophold – som udgangspunkt ikke anses for væsentlig. Tilsvarende vil udgangspunktet om den herboende ægtefælles væsentlige tilknytning ligeledes kunne fraviges, hvis den herboende ægtefælle har indgået ægteskab og været gift med ansøgeren i en længere periode, hvor ansøgeren fortsat har opholdt sig i sit hjemland forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring i Danmark, og hvor ægtefællerne således har truffet et valg om, at familielivet fortsat skal have udgangspunkt i ansøgers hjemland.

Forhold som den herboendes ægtefælles uddannelse og arbejde kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Har den herboende ægtefælle haft mindst 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning – uanset beskæftigelsens karakter – vil dette være et moment, som taler for at anse den herboende for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark før 12 års ophold. Har den herboende ægtefælle gennem mindst 4-5 år haft en fast integrationsfremmende arbejdsmarkedstilknytning, dvs. beskæftigelse, som indebærer en væsentlig kontakt og kommunikation på dansk med kollegaer og f.eks. kunder, vil dette ligeledes være et moment, der taler for, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til landet før 12 års ophold. Karakteren af en sådan arbejdsmarkedstilknytning adskiller sig således fra den type beskæftigelse, som efter 7-8 års fast

arbejdsmarkedstilknytning kan føre til fravigelse af udgangspunktet om mindst 12 års ophold. Der stilles således højere krav til indholdet og karakteren af den kommunikation, der foregår på dansk til f.eks. kollegaer og kunder for, at det kan føre til, at den herboende ægtefælle allerede efter 4-5 års beskæftigelse skal kunne anses for at have den største tilknytning til Danmark.

Ved vurderingen af, om den herboendes ægtefælles arbejdsmarkedstilknytning kan føre til, at den pågældende før 12 års ophold med opholdstilladelse i Danmark kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning, skal der således lægges vægt på, om det pågældende arbejde er særligt egnet til at medvirke til den herboendes integration i Danmark. Det indgår i vurderingen, om arbejdsmarkedstilknytningen har været fuldtidsbeskæftigelse og uafbrudt gennem årene, og/eller det har været en arbejdsmarkedstilknytning præget af kortvarige ansættelser hos skiftende arbejdsgivere. Eksempelvis kan deltidsarbejde med ufaglært arbejde igennem 7-8 år således ikke i sig selv medføre, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

Hvis den herboende ægtefælle har gennemført en erhvervskompetencegivende fuldtidsuddannelse og siden afslutningen af uddannelsen kontinuerligt har været i beskæftigelse i en længere periode inden for faget, vil dette tilsvarende kunne slække på kravene til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Det vil endvidere med en vis vægt kunne indgå, hvis den herboende ægtefælle har gennemført eller gennem længere tid har fulgt og fortsat er indskrevet på/følger en længerevarende erhvervskompetencegivende uddannelse.

Herudover skal der bl.a. ses på ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland. Det vil med betydelig vægt tale imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, hvis den herboende ægtefælle og ansøgeren tidligere har været gift eller levet sammen – haft et oprindeligt familieliv – i deres fælles hjemland inden herboendes indrejse i Danmark, og ægtefællerne senere indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet på baggrund af (et nyt) ægteskab indgået efter den herboendes indrejse i Danmark. Det vil også være tilfældet, uanset at den herboende ægtefælle f.eks. har haft opholdstilladelse i Danmark i over 12 år og haft arbejdsmarkedstilknytning, da indgåelsen af et ægteskab på ny med den tidligere ægtefælle/samlever indikerer en væsentlig tilknytning til ansøgeren og hjemlandet.

I forhold til ægtefællernes familiemæssige tilknytning til ansøgers hjemland indgår det også som moment, hvis ægtefællerne i forvejen er beslægtede med hinanden. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at den herboende ægtefælle kulturelt og familiemæssigt har en stærk tilknytning til ansøgers hjemland

Ud over ægtefællernes respektive familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgers hjemland vil deres sproglige færdigheder også indgå i vurderingen af, om tilknytningskravet kan anses for opfyldt. Det vil således indgå, om den herboende ægtefælle taler dansk, herunder vil særlige gode danskkundskaber som udgangspunkt indgå med større vægt i vurderingen end danskkundskaber på almindeligt samtaleniveau. Det vil tilsvarende indgå i vurderingen, om ansøgeren taler dansk f.eks. som følge af et tidligere ophold. Det indgår endvidere i vurderingen, hvorvidt ægtefællerne kommunikerer sammen på et fælles modersmål.

Uanset hvor stærk tilknytning den herboende ægtefælle måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøger ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark, f.eks. i form af (et enkelt) visumophold. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark. Dette gælder f.eks. også, selvom ansøgeren foruden sin ægtefælle også har andre familiemedlemmer i Danmark. Endvidere indgår et ophold som asylansøger ikke i vurderingen.

Hvis den herboende og ansøger ikke har samme oprindelige hjemland, vil dette også indgå i tilknytningsvurderingen. Har begge ægtefæller et andet hjemland end Danmark, men er der ikke tale om det samme hjemland, vil den herboende ægtefælles tilknytning til Danmark ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle har personlig og/eller kulturel tilknytning til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende ægtefælle kun har opholdt sig i Danmark i forholdsvis få år.

Der henvises til afsnit 4.2.

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., indebærer – foruden en ændring i vægtningen af de momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen – at den såkaldte 28-årsregel ændres til en 26-årsregel. Tilknytningskravet finder således fremover ikke anvendelse, hvis den herboende person har haft dansk indfødsret i 26 år.

Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, 2. pkt.

Danmarks internationale forpligtelser indebærer, at det i visse henseender, herunder for så vidt angår retten til familiesammenføring, er nødvendigt at sidestille herboende udlændinge, der er

født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, med personer med dansk indfødsret. Når personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, men er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, har opholdt sig lovligt her i landet i 26 år, skal de pågældende således ved administrationen af den ændrede bestemmelse i § 9, stk. 7, 1. pkt., stilles på samme måde som personer, der har haft dansk indfødsret i 26 år.

Det vil i praksis betyde, at den omstændighed, at en herboende ægtefælle, der ikke har haft dansk indfødsret i 26 år, er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre barn og har haft sin opvækst her i landet og endvidere har haft mindst 26 års lovligt – i det væsentlige sammenhængende – ophold her i landet, udgør en ganske særlig grund, der taler imod at betinge tilladelsen til ægtefællesammenføring af, at tilknytningskravet er opfyldt. Personer, der født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet og endvidere har opholdt sig lovligt her i landet i 26 år, undtages således fra tilknytningskravet.

Den herboendes ophold i Danmark skal i det væsentlige udgøre en sammenhængende periode på mindst 26 år og i hele denne periode have været lovligt. Den gældende praksis i forhold til beregning af den herboendes ophold i Danmark videreføres uændret.

I tilfælde, hvor den herboende ikke oplyser om og godtgør at have opholdt sig lovligt i Danmark i mindst 26 år, vil tilknytningskravet blive stillet, medmindre andre ganske særlige grunde, herunder Danmarks internationale forpligtelser, taler derimod.

Der henvises til afsnit 5.2.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 9

Forslaget indebærer, at pointsystemet for ægtefællesammenføring ophæves. Opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9 vil således ikke fremover være betinget af, at udlændingen har opnået et vist antal point på baggrund af erhvervs erfaring, uddannelse, sprogkundskaber m.v.

Der henvises til afsnit 3.2.

Side 52

Til nr. 10-12 og 14-19

Der er tale om konsekvenser af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 20

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 1. pkt., indebærer, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består en af justitsministeren etableret danskprøve på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Opholdstilladelse som ægtefællesammenført skal således ikke betinges af, at udlændingen består danskprøven, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Særligt for tyrkiske statsborgere gælder, at Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU i visse tilfælde betyder, at der ikke kan stilles krav om aflæggelse af danskprøven, ligesom der i andre tilfælde ikke kan stilles krav om gebyrbetaling herfor. Der henvises til afsnit 7.2.1.

Hvis udlændingen ikke er undtaget fra kravet om bestået danskprøve, skal prøven være bestået senest 6 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 2. pkt. Det påhviler udlændingen at fremlægge dokumentation for, at prøven er bestået inden for fristen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 3. pkt.

Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden 6 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder efter udløbet af fristen på 6 måneder, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 30, 4. pkt. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 30, 5. pkt., bestemmes det efter ansøgning, at fristerne suspenderes, hvis udlændingen har haft lovligt forfald. Lovligt forfald kan f.eks. forelig-

ge, hvis udlændingen har været forhindret i at aflægge en prøve på grund af barsel eller udlændingens eller udlændingens mindreårige barns sygdom. Udlændingen vil også kunne have haft lovligt forfald, hvis forfaldet er begrundet i ekstraordinære uforudsete transportproblemer. Det påhviler udlændingen, at fremlægge dokumentation for det lovlige forfald.

En udlænding, der f.eks. på grund af sygdom har været nødt til at melde fra til en danskprøve, vil således kunne søge Udlændingestyrelsen om suspension af fristen for at bestå danskprøven.

Afgørelse om, hvorvidt fristerne for at bestå danskprøven kan suspenderes, træffes af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1. Hvis fristen for at bestå prøven suspenderes som følge af lovligt forfald, skal udlændingen, når årsagen til det lovlige forfald ikke længere foreligger, aflægge og bestå prøven i overensstemmelse med fristen herfor.

Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at fristen ikke kan suspenderes, kan afgørelsen påklages til Justitsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Når en udlænding, der ikke er undtaget fra kravet om bestået danskprøve, meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, vil Udlændingestyrelsen vejlede udlændingen om prøvekravet, herunder om hvor og hvordan udlændingen kan tilmelde sig og aflægge danskprøven, om muligheden for at klage over prøveforløbet og bedømmelsen af prøven samt om konsekvenserne af, at udlændingen ikke består prøven.

Udlændingen skal herefter tilmelde sig til danskprøven hos prøveudbyderen og aflægge prøven her.

Hvis udlændingen ikke består prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30, aktualiseres en sag om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 34.

Fristerne for at bestå danskprøven suspenderes ikke i forbindelse med, at en udlænding klager over bedømmelsen af en aflagt prøve. Det forudsættes dog, at myndighedernes sagsbehandling tilrettelægges således, at en udlænding, der har klaget over en bedømmelse fra Udlændingestyrelsen om ikke have bestået en prøve, der er aflagt indenfor 6-månedersfristen, har mulighed for at modtage afgørelsen i klagesagen og herefter – hvis udlændingen ikke får medhold – at tage prøven på ny inden udløbet af 3-månedersfristen.

Hvis Ministeriet for Børn og Undervisning giver udlændingen medhold i en klage over bedømmelsen af prøven, og udlændingen under klagesagsbehandlingen har betalt gebyr for at aflægge prøven på ny, vil gebyret blive refunderet til udlændingen.

Hvis udlændingen har klaget til Ministeriet for Børn- og Undervisning over Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om udlændingen har bestået prøven, skal indledningen af en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Til nr. 21

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 31, 1. pkt., kan økonomisk sikkerhed efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., efter anmodning nedsættes med 20.000 kr., jf. dog stk. 34, når den ægtefællesammenførte udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, har bestået en danskprøve på mindst A1-niveau, jf. stk. 30.

Det angivne beløb på 20.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Anmodning om nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal fremsættes skriftligt af sikkerhedsstilleren over for den kommunalbestyrelse, som sikkerheden er stillet overfor, eller som rettighederne efter sikkerhedsstillelsen måtte være transporteret til. Anmodningen skal vedlægges dokumentation for, at den ægtefællesammenførte udlænding indenfor fristerne i den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 30, har bestået danskprøven på A1-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Hvis betingelserne for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen anmode det kontoførende pengeinstitut, eller det pengeinstitut, der har stillet anfordringsgarantien, om at nedsætte den økonomiske sikkerhed, eller om at frigive den relevante del af det deponerede beløb.

Nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal have virkning fra det tidspunkt, hvor sikkerhedsstillerens anmodning er modtaget i kommunalbestyrelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 1. pkt., kan økonomisk sikkerhed efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en af justitsministeren etableret danskprøve på A2-niveau eller en anden danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

Det angivne beløb på 10.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Anmodning om nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal fremsættes skriftligt af sikkerhedsstilleren over for den kommunalbestyrelse, som sikkerheden er stillet overfor, eller som rettighederne efter sikkerhedsstillelsen måtte være transporteret til. Hvis betingelserne for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen anmode det kontoførende pengeinstitut, eller det pengeinstitut, der har stillet anfordringsgarantien, om at nedsætte den økonomiske sikkerhed, eller om at frigive den relevante del af det deponerede beløb.

Nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal have virkning fra det tidspunkt, hvor sikkerhedsstillerens anmodning er modtaget i kommunalbestyrelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 2. pkt., skal prøven være bestået senest 15 måneder fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefælle-sammenført efter stk. 1, nr. 1. Hvis udlændingen har aflagt, men ikke har bestået prøven inden fristen på 15 måneder, kan omprøve finde sted indtil 3 måneder herefter, jf. forslaget til § 9, stk. 32, 3. pkt. Omprøven skal være aflagt inden udløbet af 3-månedersperioden, men det er ikke et krav, at resultatet fra omprøven foreligger på tidspunktet for udløbet af 3-månedersperioden.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 4. pkt., bestemmes det efter ansøgning, at fristerne suspenderes, hvis udlændingen har haft lovligt forfald. Lovligt forfald kan f.eks. foreligge, hvis udlændingen har været forhindret i at aflægge en prøve på grund af barsel eller udlændingens eller udlændingens mindreårige barns sygdom. Udlændingen vil også kunne have haft lovligt forfald, hvis forfaldet er begrundet i ekstraordinære uforudsete transportproblemer. Det påhviler udlændingen, at fremlægge dokumentation for det lovlige forfald.

En udlænding, der f.eks. på grund af sygdom har været nødt til at melde fra til en danskprøve, vil således kunne søge Udlændingestyrelsen om suspension af fristen for at bestå danskprøven

Hvis udlændingen ikke består danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau inden for de angivne frister kan den økonomiske sikkerhed efter udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., ikke nedsættes efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 32, 1. pkt. Anmodningen om nedsættelse skal vedlægges dokumentation for, at den ægtefælle-sammenførte udlænding har bestået danskprøven på A2-niveau eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau rettidigt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 33, kan den økonomiske sikkerhed efter stk. 4 efter anmodning nedsættes med 10.000 kr., jf. dog stk. 34, når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Det angivne beløb på 10.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Anmodning om nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal fremsættes skriftligt af sikkerhedsstilleren over for den kommunalbestyrelse, som sikkerheden er stillet overfor, eller som rettighederne efter sikkerhedsstillelsen måtte være transporteret til. Hvis betingelserne for nedsættelse af sikkerhedsstillelsen er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen anmode det kontoførende pengeinstitut, eller det pengeinstitut, der har stillet anfordringsgarantien, om at nedsætte den økonomiske sikkerhed, eller om at frigive den relevante del af det deponerede beløb.

Nedsættelse af sikkerhedsstillelsen skal have virkning fra det tidspunkt, hvor sikkerhedsstillerens anmodning er modtaget i kommunalbestyrelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 34, kan nedsættelse af den økonomiske sikkerhed efter stk. 31-33 alene ske i et sådant omfang, at den økonomiske sikkerhed udgør mindst 10.000 kr. Det angivne beløb på 10.000 kr. er fastsat i 2012-niveau og reguleres fra og med 2013 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, fastsætter justitsministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren regler om de i stk. 30 og stk. 32 nævnte danskprøver, herunder regler om lovligt forfald, hvornår prøverne anses for bestået, udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøverne, opkrævning af gebyr for at deltage i prøverne, prøvernes indhold og gennemførelse, klagemuligheder, klagefrister og prøver, der kan træde i stedet for prøverne.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte regler for, hvor mange spørgsmål der skal besvares korrekt for, at danskprøverne anses for bestået, betingelser for at deltage i prøverne, hvem der kan fungere som prøveafholder, udpegning af censorer og om gebyr for deltagelse i prøverne.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at udlændingen kan klage til Udlændingestyrelsen over forhold hos prøveafholder under prøvetagningen. Klagen vil skulle indgives til Ud-

lændingestyrelsen senest 7 dage efter, at prøven har fundet sted. Klager, der indgives senere, vil skulle afvises.

Herudover vil der blive fastsat regler om, at beståelse af andre danskprøver kan træde i stedet for beståelse af danskprøverne. Hvis udlændingen kan dokumentere at have bestået en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, vil udlændingen således ikke skulle bestå danskprøven. De prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A1-niveau, og de prøver, der kan træde i stedet for danskprøven på A2-niveaue, vil blive opregnet i et bilag til den nye bekendtgørelse.

Bemyndigelsen vil endelig blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om lovlige forfaldsgrunde.

Der henvises til afsnit 7.2.3.

Til nr. 22

Der er tale om en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 9, 20 og 21.

Forslaget indebærer bl.a., at opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består den danskprøve, der er nævnt i udlændingelovens § 9, stk. 30.

Forslaget betyder endvidere, at de foreslåede bestemmelser om nedsættelse af økonomisk sikkerhedsstillelse ved beståede danskprøver, jf. lovforslagets § 1 nr. 21 og 20 finder tilsvarende anvendelse i forhold til udlændinge, der meddeles ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 23

Forslaget indebærer, at udlændinge fremover ikke skal betale gebyr for at indgive ansøgning om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, og § 9 c, stk. 1, eller for at indgive ansøgning om forlængelse af en familiesammenføringstilladelse.

Forslaget betyder endvidere, at udlændinge, der har opholdstilladelse som familiesammenført, ikke skal betale gebyr for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Endelig indebærer forslaget, at der heller ikke skal betales gebyr for at indgive ansøgninger om genoptagelse og klager over familiesammenføringsafgørelser.

Forslaget vedrører ikke medfølgende familie til arbejdstagere, studerende og forskere.

Der henvises til afsnit 9.2.

Til nr. 24-33, nr. 35, nr. 37 og nr. 39

Der er tale om konsekvenser af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 9 og 23.

Til nr. 34

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 11, indebærer, at en tidsbegrænset opholdstilladelse som ægtefællesammenført kan inddrages, når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen består en danskprøve, jf. § 9, stk. 30, og udlændingen ikke har bestået prøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30.

Hvis udlændingen ikke består danskprøven inden for de frister, der er nævnt i § 9, stk. 30, aktualiseres en sag om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse således efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 11.

Hvis udlændingen har klaget til Ministeriet for Børn og Undervisning over en bedømmelse om ikke at have bestået danskprøven, skal indledningen af en eventuel inddragelsessag afvente udfaldet af klagesagen.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 6, 1. pkt., finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Efter udlændingelovens § 46, stk. 1, er det Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelse om, hvorvidt udlændingens opholdstilladelse skal inddrages. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om at inddrage udlændingens opholdstilladelse, kan afgørelsen påklages til Justitsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Der henvises til afsnit 7.2.5.

Til nr. 36

Forslaget hænger sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 4, 20 og 21.

Forslaget indebærer, at prøveafholder i forbindelse med, at en udlænding skal aflægge danskprøverne uden udlændingens samtykke indhenter oplysninger fra Justitsministeriets personregister om udlændingens navn, køn, fødselsdato, nationalitet, pasnummer eller nummer på anden rejselegitimation og foto.

Indhentelsen vil ske ved, at den private prøveafholder foretager et opslag i Justitsministeriets personregister over udlændinge og sammenligner oplysningerne med prøvetagerens rejselegitimation.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, kan justitsministeren efter forhandling med børne- og undervisningsministeren fastsætte regler om de i stk. 30 og stk. 32 nævnte danskprøver, herunder regler om betingelser for at deltage i prøverne.

Det er hensigten, at der bl.a. skal fastsættes regler om, at udlændingen i forbindelse med prøverne skal medbringe identitetspapirer i form af pas eller anden rejselegitimation.

Hvis prøveafholderen er i tvivl om, hvorvidt det er rette person, der er mødt op for at aflægge danskprøven, skal prøveafholderen underrette Udlændingestyrelsen herom. Udlændingestyrelsen vil i disse tilfælde tage stilling til, om der er grundlag for nærmere at undersøge prøvetagers identitet og iværksætte de fornødne tiltag i den forbindelse. Udlændingestyrelsen vil i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring, informere udlændingen om prøveafholders adgang til ovennævnte oplysninger, jf. persondatalovens § 28 om meddelelse til den registrerede. Der vil således i ansøgningsskemaet om ægtefællesammenføring blive indføjet oplysninger om prøveafholders adgang til ovennævnte oplysninger.

Til nr. 38

Efter persondatalovens § 7, stk. 8, må den offentlige forvaltning ikke føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 12, finder persondatalovens § 7, stk. 8, ikke anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (asyl). Det samme gælder ved behandling af sager om forlængelse, inddra-

gelse og bortfald af opholdstilladelse meddelt efter disse bestemmelser og ved behandling af sager, hvori akter vedrørende opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 indgår.

I sager om asyl er det almindeligt, at asylansøgeren afgiver oplysninger om politiske forhold. Det gælder især i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om asyl, men det er også almindeligt forekommende, at sådanne oplysninger afgives under behandlingen af en sag om forlængelse, inddragelse eller bortfald af en opholdstilladelse, der er meddelt efter §§ 7 eller 8. Hertil kommer, at asylsagsakterne indgår i behandlingen af en række andre sagstyper, hvorfor der også vil ske en elektronisk lagring af oplysning om politiske forhold i disse sager.

Forslaget om, at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke finder anvendelse i de nævnte sager, betyder, at udlændingemyndighederne – Udlændingestyrelsen, Justitsministeriet og Flygtningenævnet – kan lagre oplysninger i ESDH-systemet om ansøgeres politiske forhold i asylsager på lige fod med andre oplysninger, der indgives til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven.

Forslaget berører ikke andre bestemmelser i persondataloven. Det er alene bestemmelsen i persondatalovens § 7, stk. 8, der foreslås fraveget. Spørgsmålet om behandling af oplysninger om bl.a. politisk overbevisning i asylsager vil således skulle afgøres efter persondatalovens § 7, stk. 2-7.

Fravigelsen gælder endvidere alene i forbindelse med behandlingen af asylsager og sager, hvori asylsagsakter indgår, og hvor der i dag registreres politisk tilhørsforhold på papir. I forhold til behandlingen af andre sager vil forbuddet i persondatalovens § 7, stk. 8, derfor stadig finde anvendelse.

Der henvises til afsnit 10.

Til nr. 40

Efter den foreslåede bestemmelse i § 48 f, 1. pkt., bedømmer Udlændingesservice, om en udlænding har bestået de danskprøver, der er nævnt i § 9, stk. 30 og 32.

Udlændingestyrelsen bedømmer på baggrund af censorernes indstilling, om den pågældende danskprøve samlet set er bestået eller ikke bestået.

Efter den foreslåede affattelse af § 48 f, 2. pkt., kan Udlændingestyrelsens bedømmelse af, om en udlænding har bestået den i § 9, stk. 30, nævnte danskprøve, eller den i § 9, stk. 32, nævnte danskprøve, påklages til Ministeriet for Børn og Undervisning.

Side 61

Klagen skal indgives til Ministeriet for Børn og Undervisning senest 7 dage efter, at resultatet af bedømmelsen er meddelt den pågældende udlænding, jf. den foreslåede bestemmelse i § 48 f, 3. pkt.

Det foreslås i § 48 f, 4. pkt., at klager, der indgives efter udløbet af fristen i 3. pkt., afvises.

Til nr. 41

Forslaget til ændring af § 58 b, stk. 2, er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af etagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Efter forordningen skal varetagelsen af de opgaver, som Kommissionen er tillagt efter Eurodac-forordningen vedrørende driften af den centrale database, der er omhandlet i Eurodac-forordningens artikel 1, stk. 2, litra b, således fremover varetages af det nyoprettede it-agentur.

Til § 2

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 9 og 20.

Til § 3

Det foreslås i § 3, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2-6.

Det betyder, at de ved lovforslaget foreslåede ændringer af reglerne om ægtefællesammenføring finder anvendelse fra og med den 1. juli 2012, uanset om udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse inden denne dato, jf. dog denne lovs § 3, stk. 4 og 5.

Det betyder bl.a., at den ved lovforslagets § 1, nr. 20, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 30, 1. pkt., hvorefter opholdstilladelse som ægtefællesammenført, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at udlændingen består en danskprøve på A1-niveau, også gælder for udlændinge, der har ansøgt om ægtefællesammenføring inden den 1. juli 2012, hvis ansøgningen ikke er færdigbehandlet på dette tidspunkt.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at § 1, nr. 38, træder i kraft den 15. maj 2012.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at Udlændingemyndighederne – Udlændingestyrelsen, Justitsministeriet og Flygtningenævnet – fra den 15. maj 2012 kan lagre oplysninger om en udlændings politiske forhold i et elektronisk sagsbehandlingssystem (ESDH) i forbindelse med behandlingen af asylsager og sager, hvori asylsagsakter indgår, jf. den foreslåede bestemmelse i § 44 a, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 38. Det gælder, uanset at en ansøgning om asyl er indgivet før denne dato, og uanset at oplysninger om en udlændings politiske forhold er afgivet inden denne dato.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at § 1, nr. 41, træder i kraft den 1. december 2012.

Det fremgår af artikel 38 i forordningen om oprettelse af etagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed, at it-agenturet indleder sin virksomhed den 1. december 2012.

Det foreslås i § 3, stk. 4, at § 1, nr. 3 og 9, ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse, hvis udlændingen eller den herboende person ikke er over 24 år på tidspunktet for sagens afgørelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at 24-årsreglen ved ægtefællesammenføring og ophævelsen af pointsystemet for ægtefællesammenføring ikke finder anvendelse i forhold til ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, der er indgivet inden den 1. juli 2012, hvis udlændingen eller den herboende person ikke er over 24 år på det tidspunkt, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i sagen.

En udlænding, der inden den 1. juli 2012 har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, vil således kunne gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet, uanset at udlændingen eller dennes herboende ægtefælle ikke er fyldt 24 år, hvis udlændingen opnår 120 point på baggrund af pointsystemet for ægtefællesammenføring.

Det foreslås i § 3, stk. 5, at § 1, nr. 5, 20, 21 og 34, ikke finder anvendelse for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 20, er opholdstilladelse som ægtefællesammenført normalt betinget af, at udlændingen består en danskprøve på A1-niveau senest 6 måneder fra

tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis udlændingen allerede har opholdstilladelse her i landet, fra meddelelsen af opholdstilladelsen som ægtefællesammenført efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Forslaget til § 3, stk. 4, indebærer bl.a., at udlændinge, der er meddelt ægtefællesammenføring inden lovens ikrafttræden, ikke omfattes af dette krav.

Det foreslås i § 3, *stk. 6*, at for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i perioden fra den 1. juli 2012 og indtil de prøver, der er nævnt i udlændingelovens § 9, stk. 30 og 32, er etableret, regnes fristerne på 6 og 15 måneder, jf. udlændingelovens § 9, stk. 30, 2. og 4. pkt., og stk. 32, 2. og 3. pkt., fra tidspunktet for prøvernes etablering.

Bestemmelsen indebærer, at i forhold til udlændinge, der meddeles ægtefællesammenføring i perioden fra den 1. juli 2012 og indtil danskprøverne på A1- og A2-niveau er etableret, regnes fristerne på 6 og 15 måneder for beståelse af prøverne først fra tidspunktet for etableringen af de to danskprøver.

Det forventes, at danskprøverne på A1- og A2-niveau er etableret primo 2013. Udlændingestyrelsen vil, når prøverne er etableret, ved brev orientere de udlændinge, der er meddelt ægtefællesammenføring i perioden fra den 1. juli 2012 og indtil prøvernes etablering, om tidspunktet for prøvernes etablering.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i forslaget til indsættelse af § 44 a, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke finder anvendelse ved behandling af ansøgninger om opholdstilladelse efter §§ 7 og 8 (asyl).

Hvis en udlænding søger om asyl på Færøerne eller i Grønland, vil ansøgningen blive behandlet af Udlændingestyrelsen med automatisk påklage til Flygtningenævnet ved afslag. Det samme gælder ansøgninger vedrørende forlængelse af en asylopholdstilladelse. Ligeledes vil afgørelser vedrørende inddragelse og bortfald af asylopholdstilladelser blive behandlet af Udlændingestyrelsen med påklage til Flygtningenævnet.

Udlændingestyrelsen – og Flygtningenævnet – behandler sådanne sager efter henholdsvis anordning nr. 182 af 22. marts 2001 om ikrafttræden for Færøerne af udlændingeloven og anordning nr. 150 af 23. februar 2001 om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven. Anordningerne indeholder ligesom udlændingeloven bestemmelser om asyl.

Da sagen behandles af Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet, der er etableret i Danmark, finder persondataloven imidlertid anvendelse, jf. persondatalovens § 4, stk.1, hvoraf det fremgår, at loven gælder for behandling af oplysninger, som udføres for en dataansvarlig, der er etableret i Danmark, hvis aktiviteterne finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, hvorefter loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, betyder bl.a., at persondatalovens § 7, stk. 8, finder anvendelse ved Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets behandling af ansøgninger om asyl på Grønland og Færøerne. Oplysninger vedrørende ansøgerens politiske forhold i sådanne sager vil derfor ikke kunne lagres elektronisk i ESDH. Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet vil i forbindelse med sin journalisering og sagsbehandling skulle tage højde herfor.

Det bemærkes, at det yderst sjældent forekommer, at Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet behandler sådanne sager.